

OCENA

**startu reprezentacji Polski w wioślarstwie
w Mistrzostwach Europy Seniorów
Glasgow (Szkocja) 3-5.08.2018**

MOMENT

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich

OCENA

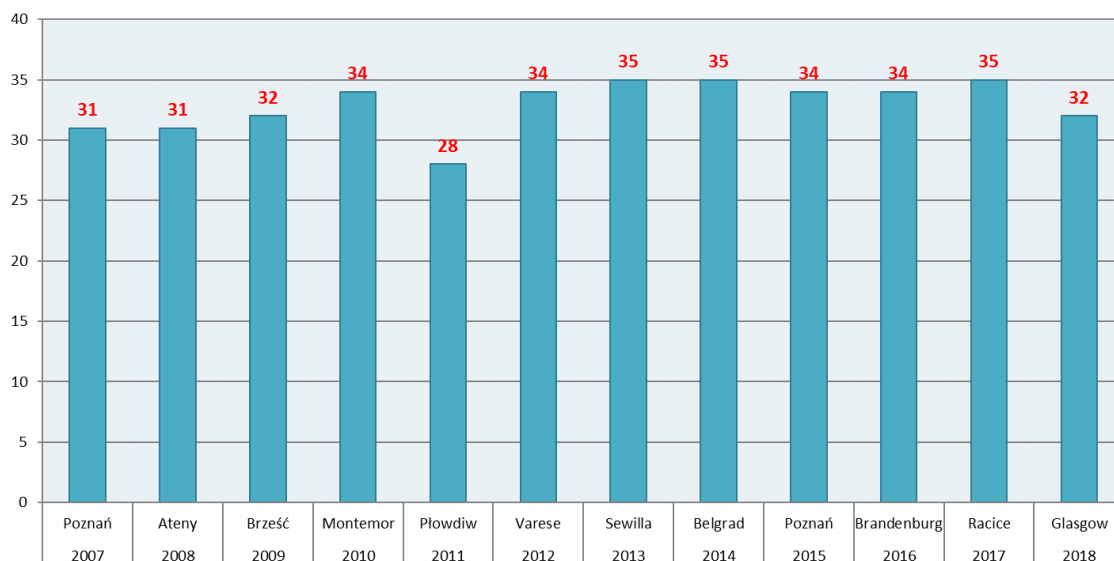
**startu reprezentacji Polski
w wioślarstwie
w Mistrzostwach Europy Seniorów**

**2-5 sierpnia 2018 roku
Glasgow (Szkocja)**

I. WSTĘP

Tegoroczne Mistrzostwa Europy Seniorów rozegrane w szkockim Glasgow były dwunastymi mistrzostwami po ich wznowieniu po 34-letniej przerwie. W latach 2007 -2012 Mistrzostwa Europy rozgrywane były w drugi lub trzeci weekend września, czyli dwa – trzy tygodnie po Mistrzostwach Świata Seniorów. Jednak w takim terminie często najlepsi zawodnicy, szczególnie państw zachodnioeuropejskich nie brali w nich udziału. Podobnie też było w przypadku naszych najlepszych zawodniczek i zawodników. Wyjątkiem były Mistrzostwa Europy 2010 roku, kiedy to Mistrzostwa Świata rozegrane zostały na jeziorze Karapiro w Nowej Zelandii na przełomie października i listopada, wtedy wszyscy najlepsi zawodnicy państw europejskich zostali zgłoszeni do Mistrzostw Europy w portugalskim Montemor o Velho. Od 2013 roku ustalono stały termin rozgrywania Mistrzostw Europy na przełom maja i czerwca. Bieżący rok był wyjątkiem, gdyż wioślarstwo weszło do grupy siedmiu dyscyplin obok pływania, gimnastyki, kolarstwa, triathlonu i golfa oraz lekkiej atletyki, w których mistrzostwa były rozgrywane w jednym czasie w ramach Europejskich Mistrzostw 2018. Pierwsze z siedmiu wymienionych rozegrane zostały w Glasgow, a lekkoatletyka w Berlinie. Taką formę mistrzostw wymyślili właściciele Ligi Mistrzów i postanowili to zrealizować komercyjnie na wysokim poziomie i sprzedać w nowym wydaniu, głównie w formie praw do transmisji telewizyjnych. Impreza w tej formie ma być rozgrywana co cztery lata pomiędzy Igrzyskami Olimpijskimi. Z punktu widzenia szkoleniowego dla trenerów taki termin Mistrzostw Europy rozegranych w terminie 2-5 sierpnia, trzy tygodnie po finałowym Pucharze Świata w Lucernie, był swego rodzaju eksperymentem i nowym wyzwaniem. Większość trenerów zadawała sobie pytanie; jak podejść do tej imprezy, czy potraktować ją niejako z marszu, czy może w ogóle w niej nie startować. Dla przykładu u naszych zachodnich sąsiadów – Niemców w niektórych konkurencjach wystartowali zawodnicy pierwszej reprezentacji, a w niektórych wystawiono osady zaplecza. Takiej rozterki na pewno nie mieli lekkoatleci, gdyż u nich Mistrzostwa Europy są rozgrywane na przemian z Mistrzostwami Świata i w tym roku była akurat kolej na Mistrzostwa Europy.

ILOŚĆ PAŃSTW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2018

Mistrzostwa Europy w Glasgow pod względem ilości biorących udział w nich federacji wioślarskich nie miały rekordowej frekwencji. Ich liczba była ósmą z kolei wśród dwunastu rozegranych od 2007 roku. Powodem tego mógł być zarówno trochę nieszczęśliwy dla wioślarzy termin lub dość wysokie koszty uczestnictwa. Obecnie w European Management Board zarejestrowanych jest 46 federacji i do Glasgow przyjechały wszystkie liczące się reprezentacje.

Obecnie w programie rozgrywane jest czternaście konkurencji olimpijskich (siedem kobiecych i siedem tych samych męskich) i cztery konkurencje wagi lekkiej nie objęte programem Igrzysk olimpijskich (trzy żeńskie i także trzy takie same męskie).

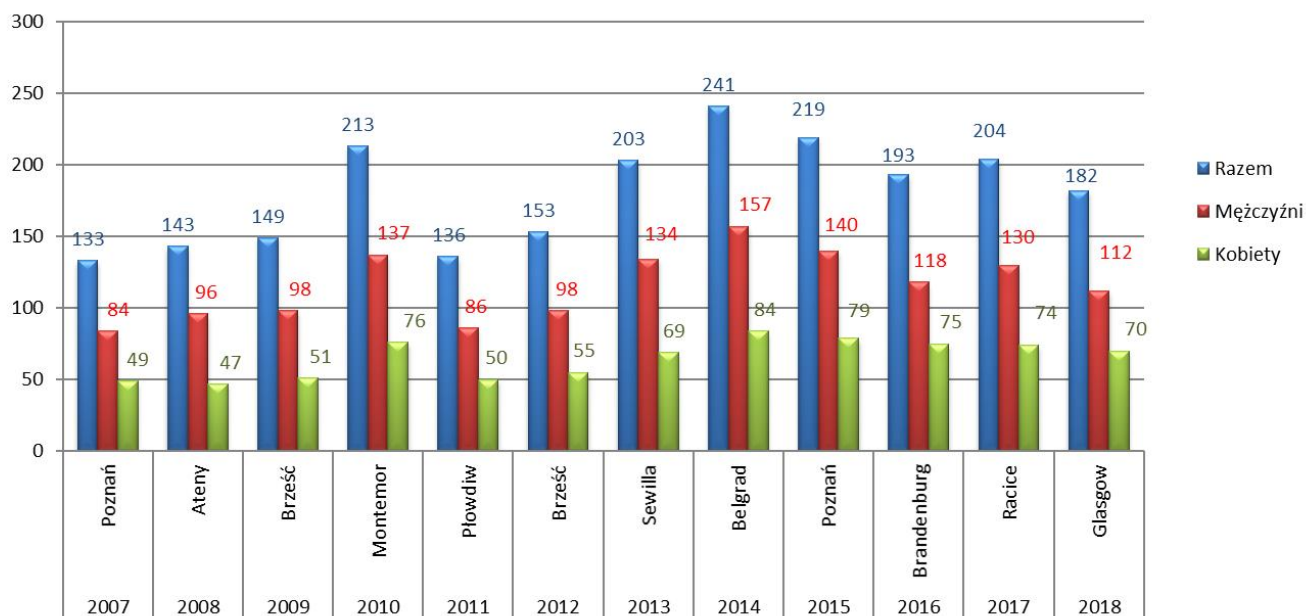
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

- W1x – jedynka kobiet
- W2x - dwójka podwójna kobiet
- W2- - dwójka bez sterniczki kobiet
- W4- - czwórka bez sterniczki kobiet
- W4x – czwórka podwójna kobiet
- W8+ - ósemka kobiet
- LW2x – dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet
- M1x – jedynka mężczyzn
- M2x - dwójka podwójna mężczyzn
- M2- - dwójka bez sternika mężczyzn
- M4- - czwórka bez sternika mężczyzn
- M4x – czwórka podwójna mężczyzn
- M8+ - ósemka mężczyzn
- LM2x – dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

- LW1x - jedynka wagi lekkiej kobiet
- LW4x - czwórka podwójna wagi lekkiej kobiet
- LM1x- jedynka wagi lekkiej mężczyzn
- LM4x - czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn

IŁOŚĆ ZGŁASZANYCH OSAD DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2018

W Mistrzostwach Europy Seniorów w Glasgow startowała najmniejsza ilość osad z pośród mistrzostw rozgrywanych w nowych terminach przed Mistrzostwami Świata Seniorów to jest od 2013 roku. Rekordowe pod tym względem były rozegrane cztery lata temu Mistrzostwa Europy w Belgradzie, a startowało tam ponad 30% więcej osad niż w Glasgow. W tegorocznych mistrzostwach wystartowało 182 osady, w tym 70 kobiecych (38,5% ogółu) i 112 męskich (61,5%).

ILOŚĆ STARTUJĄCYCH OSAD W POSZCZEGÓLNYCH KONKURENCJACH

Lp.	Konkurencja	Ilość startujących osad
1	Jedynka mężczyzn	18
2	Dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	17
3	Dwójka bez sternika mężczyzn	16
4	Jedynka wagi lekkiej mężczyzn	14
5	Dwójka podwójna mężczyzn	13
6	Czwórka bez sternika mężczyzn	12
7-8	Dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet Czwórka podwójna kobiet	11
9	Jedynka wagi lekkiej kobiet	10
10-13	Jedynka kobiet Dwójka bez sterniczki kobiet Czwórka bez sterniczki kobiet Czwórka podwójna mężczyzn	9
14	Dwójka podwójna kobiet	8
15	Ósemka mężczyzn	7
16	Czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	6
17	Ósemka kobiet	3

Kolorem czerwonym w tabeli zaznaczono konkurencje „nieolimpijskie”

- Najwięcej osad zgłoszono w sześciu konkurencjach męskich, a z nich tradycyjnie już w jedynce i dwójce podwójnej wagi lekkiej.
- Zdecydowanie najmniej w ósemce kobiet, a trzeba pamiętać, że do jednej konkurencji tzw. „nieolimpijskiej” nie zgłoszono żadnej osady.
- Tylko finał rozgrywano w innej konkurencji „nieolimpijskiej” – czwórce podwójnej wagi lekkiej mężczyzn.

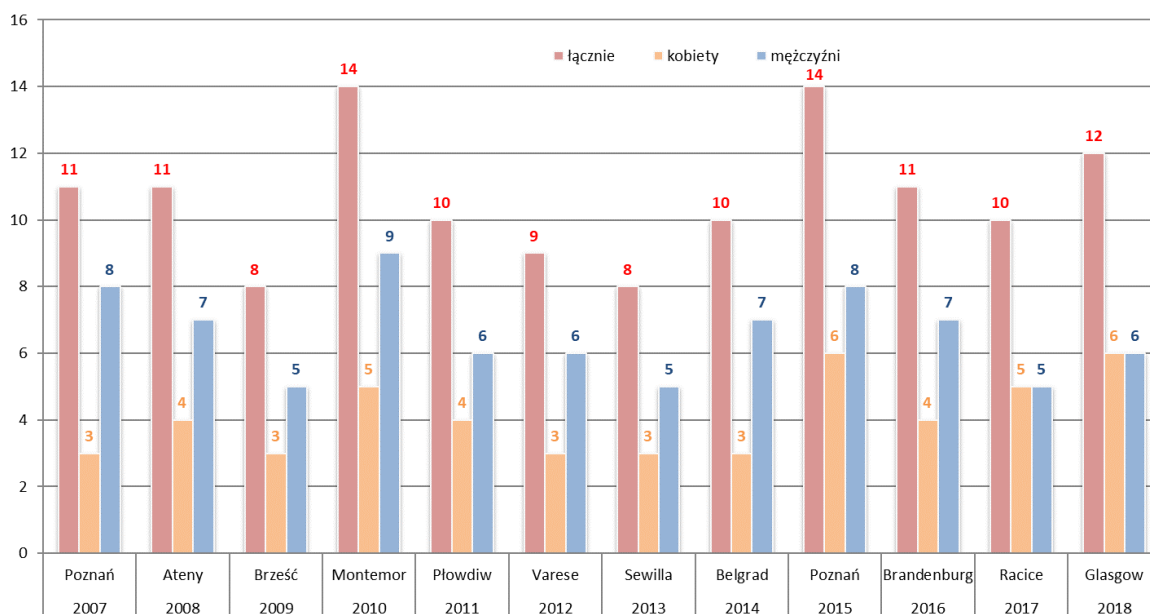
Należy zauważyć, że od czasu ogłoszenia przyszłościowych planów Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA i Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego w sprawie całkowitego wycofania konkurencji wagi lekkiej z programu Igrzysk Olimpijskich wyraźnie zmniejszyła się liczba osad zgłaszanych przez poszczególne federacje na poszczególne zawody Pucharów Świata, ale i jak widać w tym przypadku na Mistrzostwach Europy.

ILOŚĆ POLSKICH OSAD STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2018

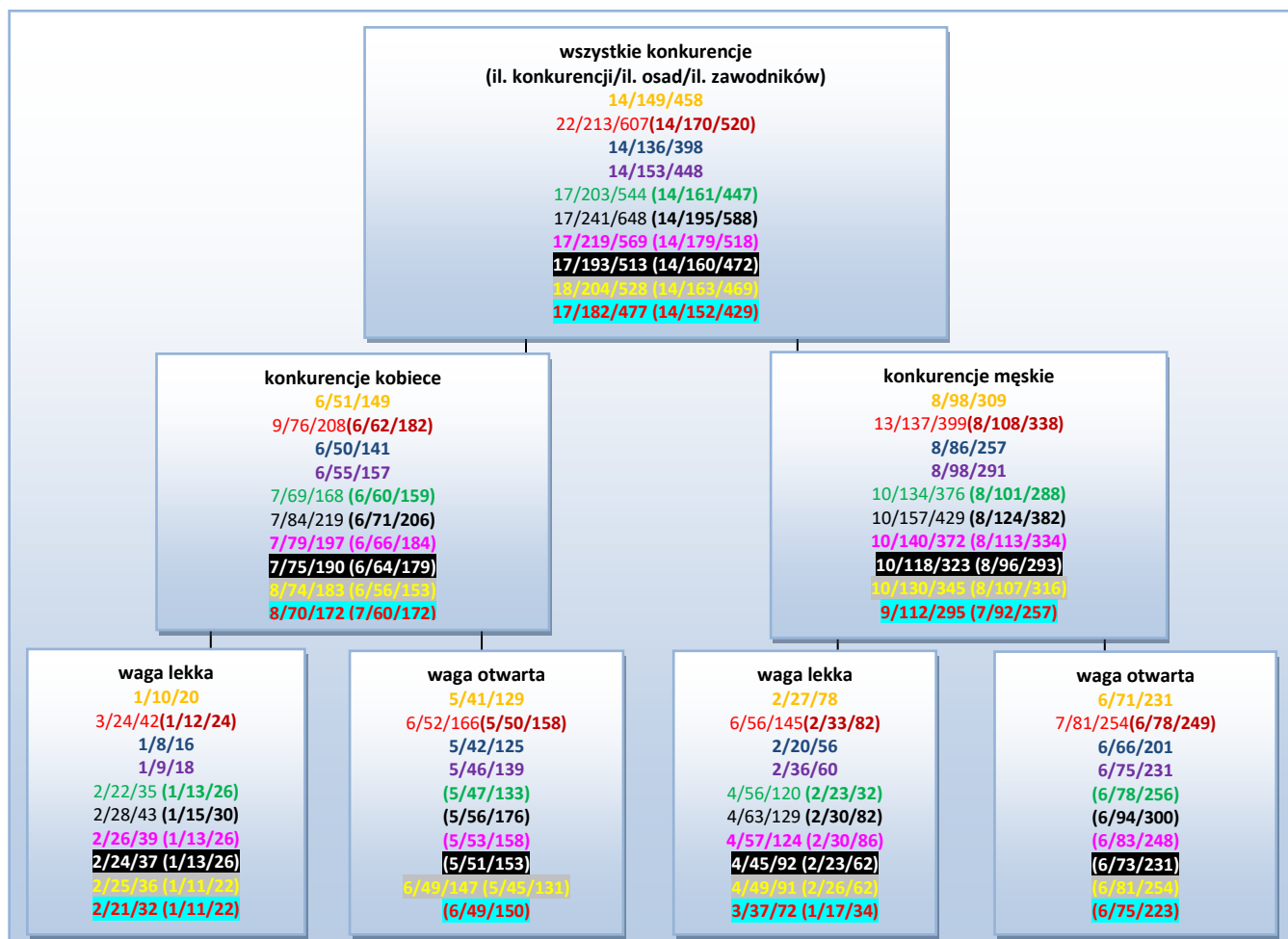
Rok	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Ogółem	11	11	8	14	10	9	8	10	14	11	11	12
Kobiety	3	4	3	5	4	3	3	3	6	4	5	6
Mężczyźni	8	7	5	9	6	6	5	7	8	7	6	6

- Polska w tegorocznych Mistrzostwach Europy miała 12 osad i była trzecia w kolejności pod tym względem wielkość naszej reprezentacji.

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH OSAD PRZEZ POLSKĘ DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2018

Podział zawodników i osad ze względu na płeć i kategorię wagową startujących w Mistrzostwach Europy w Glasgow przedstawiono na poniższym diagramie, zestawiając go przy tym dla porównania z podobnymi danymi ostatnich ośmiu lat, co pozwala na zaobserwowanie tendencji zmian w poszczególnych grupach, pamiętając przy tym o zmianie ilości konkurencji i wyrównaniu ich wśród kobiet i mężczyzn.

KOLOR POMARAŃCZOWY

KOLOR CZERWONY

KOLOR NIEBIESKI

KOLOR FIOLETOWY

KOLOR ZIELONY

KOLOR CZARNY

KOLOR RÓŻOWY

KOLOR BIAŁY

KOLOR ŻÓŁTY

KOLOR CZERWONY

- Mistrzostwa Europy 2009 roku w Brześciu (Białoruś)
- Mistrzostwa Europy 2010 roku w Montemor-o-Velho (Portugalia) – w nawiasie konkurencje olimp.
- Mistrzostwa Europy 2011 roku w Plovdiv (Bułgaria)
- Mistrzostwa Europy 2012 roku w Varese (Włochy)
- Mistrzostwa Europy 2013 roku w Sewilli (Hiszpania) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- Mistrzostwa Europy 2014 roku w Belgradzie (Serbia) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- Mistrzostwa Europy 2015 roku w Poznaniu – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- Mistrzostwa Europy 2016 roku w Brandenburgu (Niemcy) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- Mistrzostwa Europy 2017 roku w Racicach (Czechy) – w nawiasie konkurencje olimpijskie
- Mistrzostwa Europy 2018 roku w Glasgow (Szkocja) – w nawiasie konkurencje olimpijskie

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	16
2	Holandia	14
3-4	Polska, Wielka Brytania	12
5	Francja	11
6	Rosja	10
7-8	Niemcy, Rumunia	9
9	Szwajcaria	8
10	Grecja	7
11-13	Austria, Norwegia, Ukraina	6
14-18	Czechy, Dania, Litwa, Serbia, Węgry	5
19	Białoruś	4
20-23	Belgia, Chorwacja, Irlandia, Szwecja	3
24-29	Estonia, Finlandia, Izrael, Łotwa, Portugalia, Słowenia	2
30-32	Azerbejdżan, Bułgaria, Słowacja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Włochy, Holandia	7
3	Polska	6
4-5	Rumunia, Wielka Brytania	5
6-8	Francja, Grecja, Niemcy	4
9-12	Austria, Rosja, Szwajcaria, Ukraina	3
13-17	Czechy, Dania, Litwa, Łotwa, Norwegia	2
18-23	Białoruś, Irlandia, Izrael, Serbia, Szwecja, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	9
2-5	Francja, Holandia, Rosja, Wielka Brytania	7
6	Polska	6
7-8	Niemcy, Szwajcaria	5
9-12	Norwegia, Rumunia, Serbia, Węgry	4
13-21	Austria, Belgia, Białoruś, Chorwacja, Czechy, Dania, Grecja, Litwa, Ukraina	3
22-27	Estonia, Finlandia, Irlandia, Portugalia, Słowenia, Szwecja	2
28-31	Azerbejdżan, Bułgaria, Izrael, Słowacja	1

- Najwięcej osad w Mistrzostwach Europy mieli Włosi, którym zabrakło jedynie żeńskiej ósemki. Włosi są także na czele podobnych rankingów w rozbiciu na konkurencje kobiece i męskie, choć w kobietach podobną ilość osad mieli Holendrzy, którym zabrakło tylko skifistki.
- Polska reprezentacja, wspólnie z gospodarzem mistrzostw – Wielką Brytanią była trzecią pod względem ilości osad reprezentacją. Także trzecia w konkurencjach kobiecych i szósta w konkurencjach męskich.
- Zdziwienie budzić może dalsza pozycja reprezentacja niemieckiej, która we wszystkich światowych imprezach mistrzowskich zgłasza pełne reprezentacje. Jednak analizując Mistrzostwa Europy we wszystkich kategoriach wiekowych widać, że dla niemieckiego kierownictwa są one zdecydowanie zawodami niższej rangi, a w rozmowie z ich przedstawicielami poruszany jest argument braku pieniędzy.
- Ponad połowę osad (51,1%) miało w swoich reprezentacjach pierwszych osiem największych federacji. Wśród kobiet 60,0%, a wśród mężczyzn 47,4%.
- Łotwa, jako jedyna federacja miała tylko osady w konkurencjach kobiet, a dziewięć federacji: Azerbejdżan, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Estonia, Finlandia, Portugalia, Słowenia i Słowacja miało tylko osady w konkurencjach męskich.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	13
2	Holandia	12
3-4	Polska , Wielka Brytania	11
5-6	Francja, Rumunia	9
7-9	Niemcy, Rosja, Szwajcaria	7
10-11	Grecja, Ukraina	6
12-15	Austria, Litwa, Norwegia, Serbia	5
16-17	Czechy, Dania	4
18-20	Białoruś, Irlandia, Węgry	3
21-25	Belgia, Chorwacja, Estonia, Izrael, Szwecja	2
26-32	Azerbejdżan, Bułgaria, Finlandia, Łotwa, Portugalia, Słowacja, Słowenia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Włochy	6
3-5	Polska , Rumunia, Wielka Brytania	5
6	Grecja	4
7-10	Francja, Niemcy, Szwajcaria, Ukraina	3
11-16	Austria, Czechy, Dania, Litwa, Norwegia, Rosja	2
17-21	Irlandia, Izrael, Łotwa, Serbia, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	7
2-5	Francja, Holandia, Polska , Wielka Brytania	6
6	Rosja	5
7-10	Niemcy, Rumunia, Serbia, Szwajcaria	4
11-15	Austria, Białoruś, Litwa, Norwegia, Ukraina	3
16-24	Belgia, Chorwacja, Czechy, Dania, Estonia, Grecja, Irlandia, Szwecja, Węgry	2
25-31	Azerbejdżan, Bułgaria, Finlandia, Izrael, Portugalia, Słowacja, Słowenia	1

- Wszystkie startujące federacje miały swoje osady w konkurencjach olimpijskich.
- Polska reprezentacja z jedenastoma osadami olimpijskimi podobnie znalazła się na trzecim miejscu w rankingu, natomiast w rozbiciu na konkurencje kobiece i męskie w drugich grupach startujących federacji.
- Białoruś i Szwecja przywoziły tym razem osady kobiece tylko w konkurencjach kobiecych (w obu przypadkach skifistki wagi lekkiej).

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Rosja, Włochy	3
3-6	Francja, Holandia, Niemcy, Węgry	2
7-22	Austria, Belgia, Białoruś, Chorwacja, Czechy, Dania, Finlandia, Grecja, Łotwa, Polska , Norwegia, Portugalia, Słowenia, Szwajcaria, Szwecja, Wielka Brytania	1

KOBIETY

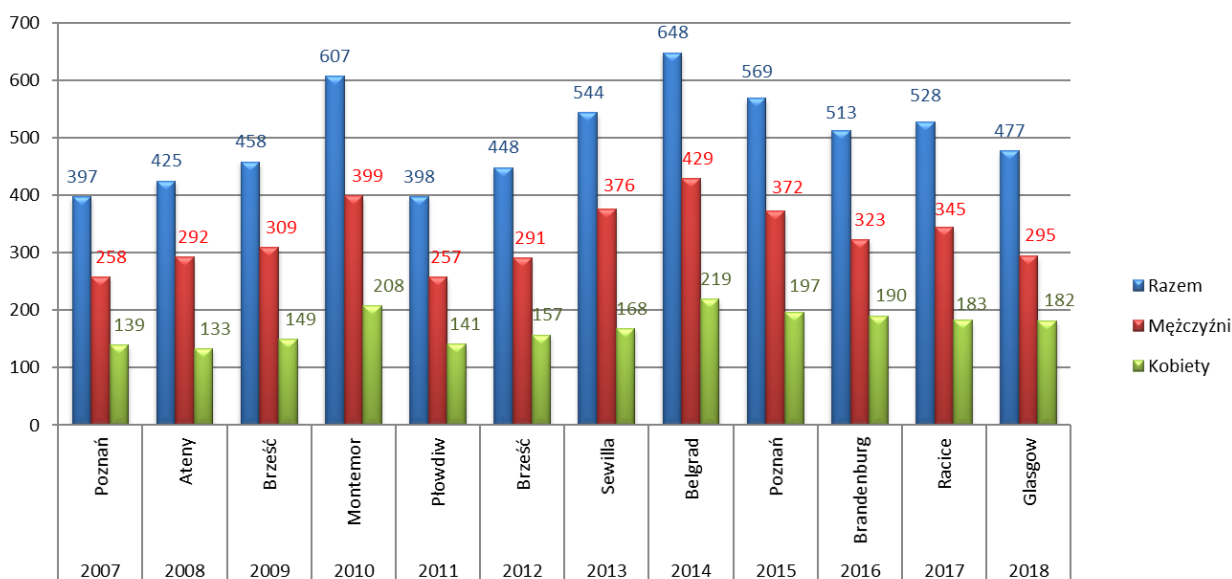
Lp.	Kraj	Ilość
1-10	Austria, Białoruś, Francja, Holandia, Łotwa, Niemcy, Polska , Rosja, Szwecja, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Rosja, Węgry, Włochy	2
4-17	Belgia, Chorwacja, Czechy, Dania, Finlandia, Francja, Grecja, Holandia, Niemcy, Norwegia, Portugalia, Słowenia, Szwajcaria, Wielka Brytania	1

- 22 federacje (68,8% wszystkich uczestniczących w rywalizacji) miało chociaż jedną swoją osadę w konkurencjach „nieolimpijskich”
- Przy braku, co najmniej dwóch zgłoszeń do czwórki podwójnej wagi lekkiej kobiet i w związku z tym nie rozgrywaniu tej konkurencji, do wszystkich trzech pozostałych swoje załogi zgłosili Włosi i Rosjanie.
- Tylko sześć federacji zgłosiło więcej niż jedną osadę w konkurencjach „nieolimpijskich”.
- Wśród dziesięciu federacji, które zgłosiły skifistki wagi lekkiej znalazła się również Polska.

ILOŚĆ ZGŁASZANYCH ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2018

- W tegorocznych Mistrzostwach Europy rywalizowało 477 osób, a w tym 182 zawodniczki (38,2%) i 295 zawodników (61,8%) i była to najmniejsza ilość z mistrzostw, które rozgrywane były w nowym usytuowaniu w międzynarodowym kalendarzu imprez przed Mistrzostwami Świata.
- Tendencja spadkowa uczestnictwa mężczyzn jest z pewnością spowodowana polityką wyrównywania szans poprzez zmniejszenie konkurencji męskich, a wprowadzanie dodatkowych konkurencji kobiecych.

Powodem stosunkowo mniejszej w tym roku ilości startujących kobiet był brak większej ilości osad Europy wschodniej (np. Białorusi) ze względu na problemy wizowe (koszty i termin załatwiania). W Glasgow startowała najmniejsza ilość kobiet w Mistrzostwach Europy od 2013 roku.

Maksymalna obecnie reprezentacja na Mistrzostwa Europy liczy 56 zawodniczek i zawodników (po 28) i dwie sterniczki lub sterników, ponieważ przepisy nie określają płci zawodników na tej pozycji, a jedynie dolny limit masy ciała. W związku z nierozegraniem w tym roku, ze względu na brak zgłoszeń czwórki podwójnej wagi lekkiej kobiet największa reprezentacja teoretycznie mogła liczyć 54 zawodniczek i zawodników.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	50
2-3	Wielka Brytania, Włochy	45
4	Rumunia	38
5	Polska	35
6	Rosja	32
7	Niemcy	29
8	Francja	25
9	Czechy	16
10-12	Norwegia, Szwajcaria, Ukraina	15
13	Grecja	14
14-15	Austria, Litwa	12
16	Serbia	11
17	Węgry	10
18	Dania	9
19	Białoruś	8
20-21	Estonia, Irlandia	6
22	Belgia	5
23-24	Chorwacja, Szwecja	4
25-26	Portugalia, Słowenia	3
27-30	Finlandia, Izrael, Łotwa, Słowacja	2
31-32	Azerbejdżan, Bułgaria	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	24
2-3	Rumunia, Wielka Brytania	21
4	Włochy	16
5	Polska	15
6	Niemcy	11
7-9	Francja, Grecja, Rosja	9
10	Ukraina	7
11-12	Czechy, Norwegia	6
13-14	Dania, Szwajcaria	5
15	Austria	4
16	Litwa	3
17-20	Irlandia, Łotwa, Serbia, Węgry	2
21-23	Białoruś, Izrael, Szwecja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	29
2	Holandia	26
3	Wielka Brytania	24
4	Rosja	23
5	Polska	20
6	Niemcy	18
7	Rumunia	17
8	Francja	16
9-10	Czechy, Szwajcaria	10
11-13	Litwa, Norwegia, Serbia	9
14-16	Austria, Ukraina, Węgry	8
17	Białoruś	7
18	Estonia	6
19-20	Belgia, Grecja	5
21-23	Chorwacja, Dania, Irlandia	4
24-26	Portugalia, Słowenia, Szwecja	3
27-28	Finlandia, Słowacja	2
29-31	Azerbejdżan, Bułgaria, Izrael	1

- Sześć największych liczebnie reprezentacji miało w tegorocznych Mistrzostwach ponad połowę (51,4%) zawodniczek i zawodników. W konkurencjach kobiecych pięć pierwszych w rankingu reprezentacji miało w swoich zespołach 53,3% wszystkich startujących kobiet, a w konkurencjach męskich pierwszych sześć reprezentacji miało 47,5% wszystkich startujących zawodników.
- Zawsze najwyżej w tych rankingach znajdują się reprezentacje, które posiadają w swoich szeregach najwięcej dużych łodzi, a szczególnie ósemki.
- Trzy reprezentacje miały w Mistrzostwach Europy obie ósemki; Holandia, Rumunia i Wielka Brytania i one też są wśród największych liczebnie reprezentacji.
- Największą reprezentację mieli w tym roku Holendrzy przed Wielką Brytanią, Włochami i Rumunią, ale już kolejną była reprezentacja Polski.
- Podobna kolejność była w konkurencjach kobiecych, natomiast w konkurencjach męskich przed polską reprezentacją Rumunów zastąpili Rosjanie.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	45
2	Wielka Brytania	44
3	Włochy	39
4	Rumunia	38
5	Polska	34
6	Niemcy	27
7	Rosja	26
8	Francja	23
9	Ukraina	15
10	Szwajcaria	14
11	Grecja	13
12-13	Czechy, Litwa	12
14-16	Austria, Norwegia, Serbia	11
17	Dania	8
18	Białoruś	7
19-20	Estonia, Irlandia	6
21	Węgry	5
22	Belgia	4
23-24	Chorwacja, Szwecja	3
25-28	Izrael, Portugalia, Słowacja, Słowenia	2
29-32	Azerbejdżan, Bułgaria, Finlandia, Łotwa	1

- Podobnie było w konkurencjach olimpijskich, gdyż sześć pierwszych w rankingu federacji miało w swoich reprezentacjach ponad 50% (53%) wszystkich startujących zawodniczek i zawodników. W konkurencjach kobiecych pięć pierwszych w rankingu federacji mających w swoich reprezentacjach osady żeńskie miało 54,7% wszystkich startujących zawodniczek, natomiast w konkurencjach męskich odpowiednio siedem pierwszych reprezentacji miało 54,9% wszystkich startujących zawodników.
- Polska w tych mistrzostwach była piątą, a w konkurencjach męskich nawet czwartą reprezentacją pod względem liczebności.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	23
2-3	Rumunia, Wielka Brytania	21
4	Włochy	15
5	Polska	14
6	Niemcy	10
7	Grecja	9
8-9	Francja, Rosja	8
10	Ukraina	7
11-12	Czechy, Norwegia	6
13-14	Dania, Szwajcaria	5
15-16	Austria, Litwa	3
17-19	Irlandia, Serbia, Węgry	2
20-21	Izrael, Łotwa	1

MĘSCYZNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	24
2	Wielka Brytania	23
3	Holandia	22
4	Polska	20
5	Rosja	18
6-7	Niemcy, Rumunia	17
8	Francja	15
9-11	Litwa, Serbia, Szwajcaria	9
12-13	Austria, Ukraina	8
14	Białoruś	7
15-16	Czechy, Estonia	6
17	Norwegia	5
18-20	Belgia, Grecja, Irlandia	4
21-24	Chorwacja, Dania, Szwecja, Węgry	3
25-27	Portugalia, Słowacja, Słowenia	2
28-31	Azerbejdżan, Bułgaria, Finlandia, Izrael	1

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE**

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Rosja, Włochy	6
3-4	Holandia, Węgry	5
5-6	Czechy, Norwegia	4
7-8	Francja, Niemcy	2
9-22	Austria, Belgia, Białoruś, Chorwacja, Dania, Finlandia, Grecja, Łotwa, Polska , Portugalia, Słowenia, Szwajcaria, Szwecja, Wielka Brytania	1

KOBIETY

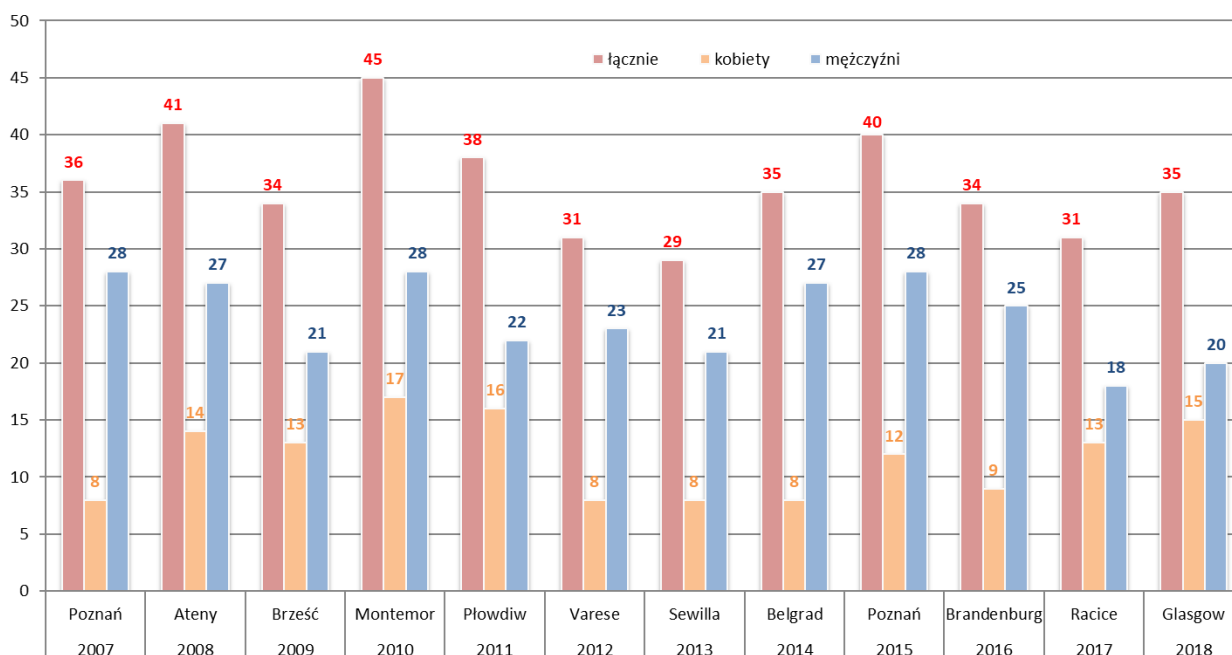
Lp.	Kraj	Ilość
1-10	Austria, Białoruś, Francja, Holandia, Łotwa, Niemcy, Polska , Rosja, Szwecja, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Rosja, Węgry, Włochy	5
4-6	Czechy, Holandia, Norwegia	4
7-17	Belgia, Dania, Chorwacja, Finlandia, Francja, Grecja, Niemcy, Portugalia, Słowenia, Szwajcaria, Wielka Brytania	1

- Włosi i Rosjanie mieli w konkurencjach „nieolimpijskich” komplet zawodniczek i zawodników z wyjątkiem nierozegranej z powodu braku zgłoszeń czwórki podwójnej wagi lekkiej kobiet. Holendrom zabrakło skifisty wagi lekkiej, Węgom skifistki. Czesi i Norwegowie mieli tylko czwórki podwójne wagi lekkiej mężczyzn, a Francuzi i Niemcy tylko skifistkę i skifistę wagi lekkiej.
- W konkurencjach „nieolimpijskich” na 22 federacje mające w nich swoje osady, aż czternaście miały tylko po jednej zawodniczkę lub zawodnika. Byli to skifiści, którzy z reguły tak jak w przypadku Polski są zawodniczkami lub zawodnikami rezerwowymi do pierwszoplanowej konkurencji olimpijskiej, jaką jest dwójka podwójna wagi lekkiej.

**ILOŚĆ ZGŁASZANYCH ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW PRZEZ POLSKĘ
DO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2018**

Na powyższym diagramie przedstawiono ilość zawodniczek i zawodników zgłoszonych przez naszą federację we wszystkich dotychczas rozegranych po przerwie Mistrzostwach Europy Seniorów. Jak widać najwięcej swoich reprezentantów mieliśmy w 2010 roku w portugalskim Montemor-o-Velho, ale tam nie dość, że mieliśmy największą ilość osad, to do tego jeszcze w naszej reprezentacji były obie ósemki – męska i kobieca. Do tamtych Mistrzostw Europy zgłosiliśmy po raz pierwszy maksymalną dla nas reprezentację. Ze względu na termin (przełom października i listopada) oraz miejsce (jezioro Karapiro w Nowej Zelandii) rozegrania Mistrzostw Świata Seniorów tamtego roku, dla większości naszych osad był to start główny i kończący dla nich sezon wioślarski.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	13
2-3	Holandia, Wielka Brytania	10
4-5	Polska, Rumunia	9
6	Francja	6
7-9	Rosja, Szwajcaria, Ukraina	5
10	Niemcy	4
11-13	Czechy, Litwa, Norwegia	3
14-17	Białoruś, Chorwacja, Serbia, Węgry	2
18-23	Austria, Belgia, Dania, Grecja, Irlandia, Szwecja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	6
2-5	Polska, Rumunia, Włochy, Wielka Brytania	5
6-7	Francja, Ukraina	3
8-10	Niemcy, Rosja, Szwajcaria	2
11-17	Austria, Białoruś, Czechy, Dania, Grecja, Litwa, Szwecja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	8
2	Wielka Brytania	5
3-5	Holandia, Polska, Rumunia	4
6-9	Francja, Norwegia, Rosja, Szwajcaria	3
10-16	Chorwacja, Czechy, Litwa, Niemcy, Serbia, Ukraina, Węgry	2
17-19	Belgia, Białoruś, Irlandia	1

- 23 federacje z pośród 32 uczestniczących miało swoich przedstawicieli w ostatecznej walce o medale w finałach A.
- Najwięcej osad w finałach A mieli Włosi przed gospodarzami mistrzostw Wielką Brytanią i Holendrami, ale tuż za tymi federacjami znalazła się Polska z Rumunią z dziewięcioma osadami.
- W konkurencjach kobiecych nasze reprezentantki znalazły się w grupie państw na drugim miejscu ustępując jedynie Holandii, a w konkurencjach męskich w grupie państw na trzecim miejscu za Włochami i Wielką Brytanią.
- Pod względem ilości osad w finale A, walczących o medale był to bardzo dobry rok dla polskiej reprezentacji.
- Ponad ¼ z federacji, które miały swoje załogi w finałach A, miało w nich tylko jedną osadę. W konkurencjach kobiecych siedem, a w męskich trzy.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – OGÓLEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1	Rumunia	100	9/9
2-3	Ukraina	83,3	5/6
	Wielka Brytania		10/12
4	Włochy	81,25	13/16
5	Polska	75	9/12
6	Holandia	71,4	10/14
7	Chorwacja	66,7	2/3
8	Szwajcaria	62,5	5/8
9-10	Czechy	60	3/5
	Litwa		3/5
11	Francja	54,5	6/11
12-14	Białoruś	50	2/4
	Norwegia		3/6
	Rosja		5/10
15	Niemcy	44,4	4/9
16-17	Serbia	40	2/5
	Węgry		2/5
18-20	Belgia	33,3	1/3
	Irlandia		1/3
	Szwecja		1/3
21	Dania	20	1/5
22	Austria	16,7	1/6
23	Grecja	14,3	1/7

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1-5	Białoruś	100	1/1
	Rumunia		5/5
	Szwecja		1/1
	Ukraina		3/3
	Wielka Brytania		5/5
6	Holandia	85,7	6/7
7	Polska	83,3	5/6
8	Francja	75	3/4
9	Włochy	71,4	5/7
10-11	Rosja	66,7	2/3
	Szwajcaria		2/3
12-15	Czechy	50	1/2
	Dania		1/2
	Litwa		1/2
	Niemcy		2/4
16	Austria	33,3	1/3
17	Grecja	25	1/4

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1	Rumunia	100	4/4
2	Włochy	88,9	8/9
3	Norwegia	75	3/4
4	Wielka Brytania	71,4	5/7
5-9	Chorwacja	66,7	2/3
	Czechy		2/3
	Litwa		2/3
	Polska		4/6
	Ukraina		2/3
10	Szwajcaria	60	3/5
11	Holandia	57,1	4/7
12-14	Irlandia	50	1/2
	Serbia		2/4
	Węgry		2/4
15-16	Francja	42,9	3/7
	Rosja		3/7
17	Niemcy	40	2/5
18-19	Belgia	33,3	1/3
	Białoruś		1/3

Wartość poszczególnych reprezentacji może być określona skutecznością finałową i medalową ich osad startujących w Mistrzostwach Europy, czyli procentowym udziałem załóg danej reprezentacji w finałach A lub w strefie medalowej w stosunku do jej wszystkich osad zgłoszonych do mistrzostw.

- Najwyższą skuteczność swoich tym razem osiągnęli Rumunii, którzy wszystkie swoje osady mieli w finałowej walce o medale.
- 100% skuteczność finałową w konkurencjach kobiecych osiągnęło aż pięć federacji, choć znalazły się wśród nich takie, które do mistrzostw zgłosiły tylko jedną osadę kobiecą i to w konkurencji „nieolimpijskiej” (Białoruś i Szwecja).
- Następną grupę w konkurencjach kobiecych, w której jest także nasza reprezentacja są federacje, u których w finale nie było tylko po jednej ze zgłoszonych osad (Holandia, Francja, Polska).
- W męskich konkurencjach wszystkie osady w finale A mieli tylko Rumuni. Dużą skuteczność miała też duża reprezentacja Włochów, którym do finałów nie zakwalifikował się jedynie skifista.
- W konkurencjach męskich w polskiej reprezentacji do finałów A nie zakwalifikowały się obie załogi długowiosłowe.
- Najniższą skuteczność finałową mieli tym razem Grecy, którzy wprawdzie przywieźli siedem osad, ale bardzo młodych, a do finału zakwalifikowała się tylko skifistka.
- Także sporą reprezentację jak na ich możliwości postanowili zgłosić Austriacy, jednak po ilości załóg zakwalifikowanych do finałowej walki widać, że pomimo wielu zabiegów organizacyjnych ich wioślarstwo nie jest jeszcze nawet na średnim poziomie.
- Z czołowych zawsze reprezentacji stosunkowo słabsze osady przywieźli Niemcy, którzy w tym rankingu w drugiej połowie.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE**

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Włochy	10
2-4	Holandia, Rumunia, Wielka Brytania	9
5	Polska	8
6-7	Francja, Ukraina	5
8-9	Rosja, Szwajcaria	4
10	Litwa	3
11-14	Czechy, Niemcy, Norwegia, Serbia	2
15-21	Austria, Belgia, Białoruś, Chorwacja, Dania, Grecja, Irlandia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	6
2-3	Rumunia, Wielka Brytania	5
4-5	Polska, Włochy	4
6	Ukraina	3
7-9	Francja, Rosja, Szwajcaria	2
10-15	Austria, Czechy, Dania, Grecja, Litwa, Niemcy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	6
2-4	Polska, Rumunia, Wielka Brytania	4
5-6	Francja, Holandia	3
7-12	Litwa, Norwegia, Rosja, Serbia, Szwajcaria, Ukraina	2
13-18	Belgia, Białoruś, Chorwacja, Czechy, Irlandia, Niemcy	1

- Na czternaście rozgrywanych konkurencji olimpijskich najwięcej osad w finale A mieli Włosi, a o jedną mniej Holendrzy, Rumuni i Brytyjczycy, a o dwie mniej miała Polska. Te pięć federacji wykorzystano ponad połowę (53,6%) wszystkich miejsc finałowych. W siedmiu kobiecych konkurencjach olimpijskich te same pięć federacji zajęło 24 (57,2%) miejsca finałowe, a w siedmiu męskich konkurencjach olimpijskich także te same federacje zdobyły dokładnie połowę możliwych miejsc finałowych.

- Należy podkreślić, że polska reprezentacja w tegorocznych Mistrzostwach Europy nie dość, że należała do największych liczebnie, to także była w czołówce najmocniejszych.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1	Rumunia	100	9/9
2	Ukraina	83,3	5/6
3	Wielka Brytania	81,8	9/11
4	Włochy	76,9	10/13
5	Holandia	75	9/12
6	Polska	72,7	8/11
7	Litwa	60	3/5
8-9	Rosja	57,1	4/7
	Szwajcaria		4/7
10	Francja	55,55	5/9
11-13	Belgia	50	1/2
	Chorwacja		1/2
	Czechy		2/4
14-15	Norwegia	40	2/5
	Serbia		2/5
16-17	Białoruś	33,3	1/3
	Irlandia		1/3
18	Niemcy	28,6	2/7
19	Dania	25	1/4
20	Austria	20	1/5
21	Grecja	16,7	1/6

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1-5	Holandia	100	6/6
	Rosja		2/2
	Rumunia		5/5
	Ukraina		3/3
	Wielka Brytania		5/5
6	Polska	80	4/5
7-9	Francja	66,7	2/3
	Szwajcaria		2/3
	Włochy		4/6
10-13	Austria	50	1/2
	Czechy		1/2
	Dania		1/2
	Litwa		1/2
14	Niemcy	33,3	1/3
15	Grecja	25	1/4

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1	Rumunia	100	4/4
2	Włochy	85,7	6/7
3-7	Litwa	66,7	2/3
	Norwegia		2/3
	Polska		4/6
	Ukraina		2/3
	Wielka Brytania		4/6
8-15	Belgia	50	1/2
	Chorwacja		1/2
	Czechy		1/2
	Francja		3/6
	Holandia		3/6
	Irlandia		1/2
	Serbia		2/4
	Szwajcaria		2/4
16	Rosja	40	2/5
17	Białoruś	33,3	1/3
18	Niemcy	25	1/4

- W konkurencjach olimpijskich 100% skuteczności mieli jedynie Rumuni, którzy z reguły nie przywożą osad do konkurencji „nieolimpijskich”, z wyjątkiem sytuacji, w której ewentualnie kontuzjowana jest jedna z zawodniczek dwójki podwójnej wagi lekkiej.
- Na drugim biegunie tego zestawienia znalazły się, omawiane wcześniej Grecja, Austria oraz Dania.

- Zdziwienie może budzić pozycja niemieckich reprezentacji i to zarówno w konkurencjach olimpijskich kobiet jak i mężczyzn. Nawet przyjmując, że większość ich osad było z drugiej reprezentacji to i tak znając niemiecką siłę reprezentacji juniorów musi ten fakt wskazywać na pewien kryzys w ich wioślarstwie.
- Polska reprezentacja w tabelach skuteczności finałowej uplasowała się w czotowych grupach. W drugiej w konkurencjach kobiecych i w trzeciej w konkurencjach męskich.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD ZAKWALIFIKOWANYCH DO FINAŁU A
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Włochy	3
2-3	Niemcy, Węgry	2
4-14	Białoruś, Chorwacja, Czechy, Francja, Holandia, Norwegia, Polska , Rosja, Szwajcaria, Szwecja, Wielka Brytania	1

- W trzech rozegranych konkurencjach „nieolimpijskich” wszystkie swoje osady w finale A i dlatego osiągnęli 100% skuteczności finałowej, mieli Włosi, Niemcy, Węgrzy, Białorusini, Chorwaci, Czesi, Norwegowie, Szwajcarzy, Szwedzi, Brytyjczycy oraz Polacy, co świadczy o tym, że te federacje zgłosili do mistrzostw tylko swoje najbardziej wartościowe załogi.
- W polskiej reprezentacji w tych konkurencjach występowała skifistka wagi lekkiej Katarzyna Wełna, która jest obecnie rezerwową zawodniczką do pierwszoplanowego debła wagi lekkiej.
- Najniższą skuteczność finałową w konkurencjach „nieolimpijskich” mieli Rosjanie, którzy obsadzili w nich komplet osad, a w finale wystąpiła tylko męska czwórka podwójna wagi lekkiej gdzie startowało tylko sześć osad.

SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA – KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	% skuteczność	ilość osad w finale/ ilość startujących osad
1-11	Białoruś	100	1/1
	Chorwacja		1/1
	Czechy		1/1
	Niemcy		2/2
	Norwegia		1/1
	Polska		1/1
	Szwajcaria		1/1
	Szwecja		1/1
	Węgry		2/2
	Wielka Brytania		1/1
	Włochy		3/3
12-13	Francja	50	1/2
	Holandia		1/2
14	Rosja	33,3	1/3

- Ponad połowa uczestniczących w tegorocznych Mistrzostwach Europy federacji zdobyła przynajmniej jeden z 51 medali w siedemnastu konkurencjach.
- Najwięcej medali zdobyli Holendrzy i Rumuni, a najmniej bo tylko po jednym medalu między innymi zdobyli Rosjanie i Niemcy.
- Polska z czterema medalami znalazła się w czwartej grupie państw i średnio w naszej reprezentacji co trzecia osada zdobywała medal.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD
WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI - OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Holandia, Rumunia	7
3	Włochy	6
4	Francja	5
5-7	Polska , Szwajcaria, Wielka Brytania	4
8	Litwa	3
9-10	Norwegia, Ukraina	2
11-17	Austria, Białoruś, Chorwacja, Czechy, Irlandia, Niemcy, Rosja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	5
2-3	Polska , Rumunia	3
4-7	Francja, Szwajcaria, Ukraina, Włochy	2
8-12	Austria, Białoruś, Litwa, Rosja, Wielka Brytania	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1-2	Rumunia, Włochy	4
3-4	Francja, Wielka Brytania	3
5-8	Holandia, Litwa, Norwegia, Szwajcaria	2
9-13	Chorwacja, Czechy, Irlandia, Niemcy, Polska	1

- W konkurencjach kobiecych pod względem ilości medali na pierwszym miejscu były Holenderki, ale tuż za nimi Polki oraz Rumunki.
- W konkurencjach męskich najwięcej medali zdobyli Rumuni i Włosi, a Polska razem z Niemcami, Irlandią, Czechami i Chorwacją z jednym medalem utworzyli czwartą grupę państw.

SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Rumunia	77,8	7/9
2	Litwa	60	3/5
3-4	Holandia	50	7/14
	Szwajcaria		4/8
5	Francja	45,45	5/11
6	Włochy	37,5	6/16
7-12	Chorwacja	33,3	1/3
	Irlandia		1/3
	Norwegia		2/6
	Polska		4/12
	Ukraina		2/6
	Wielka Brytania		4/12
13	Białoruś	25	1/4
14	Czechy	20	1/5
15	Austria	16,7	1/6
16	Niemcy	11,1	1/9
17	Rosja	10	1/10

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Białoruś	100	1/1
2	Holandia	71,4	5/7
3-4	Szwajcaria	66,7	2/3
	Ukraina		2/3
5	Rumunia	60	3/5
6-8	Litwa	50	1/2
	Francja		2/4
	Polska		3/6
9-10	Austria	33,3	1/3
	Rosja		1/3
11	Włochy	28,6	2/7
12	Wielka Brytania	20	1/5

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Rumunia	100	4/4
2	Litwa	66,7	2/3
3-4	Irlandia	50	1/2
	Norwegia		2/4
5	Włochy	44,44	4/9
6-7	Francja	42,9	3/7
	Wielka Brytania		3/7
8	Szwajcaria	40	2/5
9-10	Chorwacja	33,3	1/3
	Czechy		1/3
11	Holandia	28,6	2/7
12	Niemcy	20	1/5
13	Polska	16,7	1/6

- Najwyższą skuteczność medalową osiągnęli Rumuni, co oznacza, że to oni mieli w Glasgow najlepszą i najlepiej przygotowaną reprezentację.
- Z tych federacji, które w ogóle zdobywały medale i na co dzień są reprezentacjami nadającymi ton europejskiej, ale i światowej rywalizacji duże, lecz słabsze i nieprzygotowujące się specjalnie do tych mistrzostw mieli Niemcy i Brytyjczycy.
- Nasza reprezentacja z mocnymi osadami kobiecymi i słabszymi męskimi. Zabrakło nam z pewnością medalu męskiej dwójki podwójnej, a liczyliśmy także na lepszy występ męskiej dwójki podwójnej wagi lekkiej. Mogły się też trochę szczęśliwiej skończyć wyścigi finałowe skifistki wagi lekkiej Katarzyny Wełny i skifisty Natana Węgrzyckiego – Szymczyka, którzy przypłynęli na metę na czwartych miejscach.

**KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE**

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rumunia	7
2	Holandia	6
3-4	Francja, Polska	4
5-8	Litwa, Szwajcaria, Wielka Brytania, Włochy	3
9-10	Norwegia, Ukraina	2
11-15	Austria, Chorwacja, Irlandia, Niemcy, Rosja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	5
2-3	Rumunia, Polska	3
4-5	Szwajcaria, Ukraina	2
6-11	Austria, Francja, Litwa, Rosja, Wielka Brytania, Włochy	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Rumunia	4
2	Francja	3
3-6	Norwegia, Litwa, Wielka Brytania, Włochy	2
7-12	Chorwacja, Holandia, Irlandia, Niemcy, Polska, Szwajcaria	1

- W konkurencjach olimpijskich pod względem ilości zdobytych medali nasza reprezentacja uplasowała się na bardzo dobrym trzecim miejscu ustępując jedynie Rumunii i Holandii.
- Jeszcze lepiej wypadła żeńska część naszej reprezentacji, która wspólnie z Rumunkami zajęła drugą pozycję za Holandią.

**SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓLEM**

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Rumunia	77,8	7/9
2	Litwa	60	3/5
3-4	Chorwacja	50	1/2
	Holandia		6/12
5	Francja	44,44	4/9
6	Szwajcaria	42,9	3/7
7	Norwegia	40	2/5
8	Polska	36,4	4/11
9-10	Irlandia	33,3	1/3
	Ukraina		2/6
11	Wielka Brytania	27,3	3/11
12	Włochy	23,1	3/13
13	Austria	20	1/5
14-15	Niemcy	14,3	1/7
	Rosja		1/7

- Niestety przy stosunkowo dużej reprezentacji, jaką była w Glasgow Polska pod względem skuteczności medalowej znaleźliśmy się dopiero na ósmym miejscu. Z większych reprezentacji wyprzedzili nas Rumuni, Holendrzy oraz Francuzi. Ze średnich w konkurencjach olimpijskich medalowo skuteczniejsi byli Szwajcarzy, Litwini i Norwegowie. Za nami byli jednak Włosi i Brytyjczycy, nie mówiąc już o Niemcach czy Rosjanach.
- Zdecydowanie lepiej wygląda ranking skuteczności w olimpijskich konkurencjach kobiecych, gdzie Polska jest na czwartym miejscu wspólnie z Rumunią.
- Natomiast wśród olimpijskich konkurencji męskich Polska znalazła się na ostatnim – dwunastym miejscu, wprawdzie w niezłym, (jak na poziom ich wioślarstwa) towarzystwie Holendrów.

KOBIETY

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Holandia	83,3	5/6
2-3	Szwajcaria	66,7	2/3
	Ukraina		2/3
4-5	Polska	60	3/5
	Rumunia		3/5
6-8	Austria	50	1/2
	Litwa		1/2
	Rosja		1/2
9	Francja	33,3	1/3
10	Wielka Brytania	20	1/5
11	Włochy	16,7	1/6

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1	Rumunia	100	4/4
2-3	Litwa	66,7	2/3
	Norwegia		2/3
	Chorwacja		1/2
4-6	Francja	50	3/6
	Irlandia		1/2
7	Wielka Brytania	33,3	2/6
8	Włochy	28,6	2/7
9-10	Szwajcaria	25	1/4
	Niemcy		1/4
11-12	Holandia	16,7	1/6
	Polska		1/6

W konkurencjach „nieolimpijskich” siedem federacji rozdało pomiędzy siebie dziewięć medali. Tylko Włosi zdobyli więcej niż jeden medal.

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	3
2-7	Białoruś	1
	Czechy	
	Francja	
	Holandia	
	Szwajcaria	
	Wielka Brytania	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Białoruś	1
	Francja	
	Włochy	

MĘŻCZYŹNI

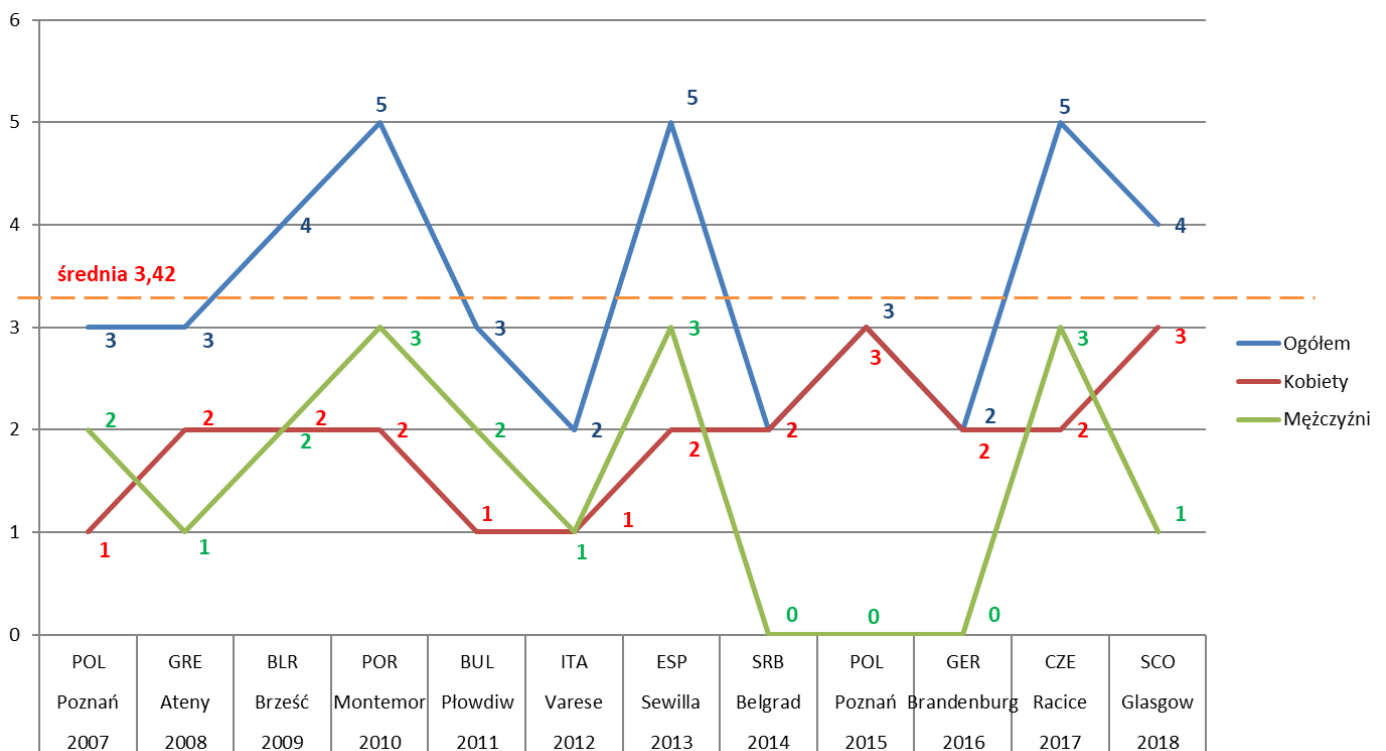
Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	2
2-5	Czechy	1
	Holandia	
	Szwajcaria	
	Wielka Brytania	

**SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM**

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość startujących osad
1-5	Białoruś	100	1/1
	Czechy		1/1
	Szwajcaria		1/1
	Wielka Brytania		1/1
	Włochy		3/3
6-7	Francja	50	1/2
	Holandia		1/2

- Pięć z siedmiu federacji, które zdobyły medale w konkurencjach olimpijskich miały skuteczność 100%, tzn. zgłosiły do Mistrzostw Europy tylko osady na najwyższym poziomie.

**ILOŚĆ MEDALI ZDOBYWANYCH PRZEZ REPREZENTACJĘ POLSKI W MISTRZOSTWACH EUROPY
W LATACH 2007-2018**

Jak widać cztery medale zdobyte przez polską reprezentację w tegorocznych Mistrzostwach Europy z pewnością nie były osiągnięciem rekordowym, natomiast trzy medale w konkurencjach kobiecych było wyrównaniem najlepszego osiągnięcia z 2015 roku, z Mistrzostw Europy w Poznaniu. Trzykrotnie w historii rozgrywania Mistrzostw Europy po przerwie (w 2010, 2013i 2017 roku) mieliśmy łącznie po pięć medali i raz w 2009, podobnie jak w tym roku cztery medale.

Klasyfikacji medalowej ton nadają przede wszystkim federacje, które mają złote medale, natomiast drugorzędną sprawą pozostaje ich ilość.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	3-2-2
2	Francja	2-2-1
3	Włochy	2-1-3
4	Szwajcaria	2-0-2
5	Norwegia	2-0-0
6	Holandia	1-3-3
7	Polska	1-1-2
8-11	Białoruś	1-0-0
	Chorwacja	
	Niemcy	
	Rosja	
12	Wielka Brytania	0-2-2
13	Litwa	0-2-1
14	Ukraina	0-1-1
15-17	Austria	0-1-0
	Czechy	
	Irlandia	

- W siedemnastu rozegranych konkurencjach złote medale zdobyło 11 federacji. Jedynie Rumuni wygrali trzy konkurencje, cztery państwa wygrały po dwie konkurencje i sześć państw wygrało po jednej konkurencji.
- Polska niestety tylko z jednym złotym medalem zajęła w klasyfikacji medalowej dopiero siódme miejsce, choć to i tak wyższe od takich potęg wioślarskich jak Niemcy, czy Wielka Brytania.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	2-1-0
2	Holandia	1-2-2
3	Polska	1-1-1
4	Francja	1-1-0
5	Szwajcaria	1-0-1
6-7	Białoruś	1-0-0
	Rosja	
8	Ukraina	0-1-1
9-10	Austria	0-1-0
	Wielka Brytania	
11	Włochy	0-0-2
12	Litwa	0-0-1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	2-1-1
2	Norwegia	2-0-0
3	Rumunia	1-1-2
4	Francja	1-1-1
5	Szwajcaria	1-0-1
6-7	Chorwacja	1-0-0
	Niemcy	
8	Litwa	0-2-0
9	Wielka Brytania	0-1-2
10	Holandia	0-1-1
11-12	Czechy	0-1-0
	Irlandia	
13	Polska	0-0-1

- W konkurencjach kobiecych Polska znalazła się na podium państw zdobywających w nich medale, za Rumunią i Holandią.
- Niestety wśród mężczyzn z tylko jednym brązowym medalem Polska zajęła ostatnie trzynaste miejsce.
- W ośmiu konkurencjach kobiecych złote medale zdobyło siedem państw i tylko reprezentantki Rumunii dwukrotnie zdobywały złote medale.

- W dziewięciu konkurencjach męskich także siedem państw rozdzieliło pomiędzy siebie złote medale, a po dwa złote medale zdobyli reprezentanci Włoch i Norwegii.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	3-2-2
2	Francja	2-1-1
3	Norwegia	2-0-0
4	Holandia	1-3-2
5	Polska	1-1-2
6-7	Szwajcaria	1-0-2
	Włochy	
8-10	Chorwacja	1-0-0
	Niemcy	
	Rosja	
11-12	Litwa	0-2-1
	Wielka Brytania	
13	Ukraina	0-1-1
14-15	Irlandia	0-1-0
	Austria	

- W klasyfikacji medalowej konkurencji olimpijskich Polska reprezentacja znalazła się na piątym miejscu za świetnie przygotowanymi do tych Mistrzostw reprezentantami Rumunii, maksymalnie wykorzystującymi swoje medalowe szanse reprezentacjami Francji i Norwegii oraz zawsze bardzo mocnej Holandii.

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Rumunia	2-1-0
2	Holandia	1-2-2
3	Polska	1-1-1
4	Szwajcaria	1-0-1
5-6	Francja	1-0-0
	Rosja	
7	Ukraina	0-1-1
8-9	Austria	0-1-0
	Wielka Brytania	
10-11	Litwa	0-0-1
	Włochy	

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Norwegia	2-0-0
2	Rumunia	1-1-2
3	Francja	1-1-1
4	Włochy	1-0-1
5-6	Chorwacja	1-0-0
	Niemcy	
7	Litwa	0-2-0
8	Wielka Brytania	0-1-1
9-10	Holandia	0-1-0
	Irlandia	
11-12	Polska	0-0-1
	Szwajcaria	

- Podobnie jak klasyfikacji ogólnej, również w konkurencjach olimpijskich nasze reprezentacje zajęły: trzecie miejsce wśród kobiet i 11-12 wśród mężczyzn wspólnie ze Szwajcarami.
- Wśród medalistek konkurencji kobiecych brak jest całkowicie osad niemieckich, a Brytyjki zdobyły tylko jeden srebrny medal. W konkurencjach męskich Niemców nie zawiodła ich sztandarowa obecnie załoga ósemki, natomiast Brytyjczykom medale zapewniła czwórka bez sternika i dwójka podwójna. Brytyjczycy także przechodzą pewnego rodzaju zmianę pokoleniową. Z biegiem lat wykruszyli się zawodnicy, którzy korzystając ze specjalnego programu i dodatkowego finansowania zapewnili ich reprezentacji olimpijskiej dziewięć medali na Igrzyskach w Londynie.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	1-1-1
2-3	Białoruś	1-0-0
	Szwajcaria	
4-5	Czechy	0-1-0
	Francja	
6-7	Holandia	0-0-1
	Wielka Brytania	

KOBIETY

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Białoruś	1-0-0
2	Francja	0-1-0
3	Włochy	0-0-1

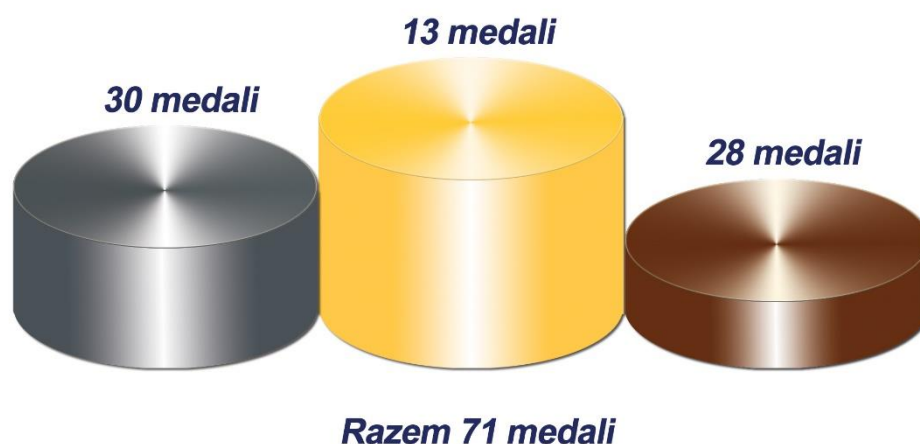
MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote – Srebrne – Brązowe
1	Włochy	1-1-0
2	Szwajcaria	1-0-0
3	Czechy	0-1-0
4-5	Holandia	0-0-1
	Wielka Brytania	

- Na czele klasyfikacji medalowej konkurencji „nieolimpijskich” znaleźli się Włosi. Jest to na tyle zrozumiałe, że rozgrywane były tylko trzy konkurencje wagi lekkiej. Włosi mając szeroką rzeszę wioślących w klubach zawodników nie zawsze o parametrach typowo wioślarskich, a przy tym trzeba pamiętać, że jest to nacja „południowców” wcześniej dojrzewającej młodzieży zawsze zgłaszają w konkurencjach wagi lekkiej komplet załóg, zdobywając w tej kategorii szereg medali.

Polscy wioślarze w całej historii zdobyli 71 medali w Mistrzostwach Europy Seniorów, z czego większość bo 41 medali zdobyli po wznowieniu ich rozgrywania, po 34 – letniej przerwie w 2007 roku. Obecny rozkład wszystkich medali na poszczególne kolory przedstawia zamieszczone poniżej podium.

MISTRZOSTWA EUROPY SENIORÓW

Wykładnikiem potencjału poszczególnych reprezentacji jest punktacja drużynowa za miejsca I-VIII dająca kolejnym miejscom następującą ilość punktów: 9-7-6-5-4-3-2-1, gdyż może się zdarzyć, że zabraknie trochę tzw. sportowego szczęścia do zdobycia jednego z medali, ale pomimo wszystko reprezentacja nadal utrzymuje swój wysoki poziom sportowy.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	77
2-3	Holandia, Rumunia	62
4	Polska	54
5	Wielka Brytania	53
6	Francja	47
7	Szwajcaria	36
8	Niemcy	27
9	Ukraina	26
10	Rosja	25
11	Litwa	22
12	Norwegia	21
13	Czechy	14
14	Chorwacja	13
15	Białoruś	12
16	Austria	10
17	Serbia	9
18-19	Irlandia, Węgry	8
20	Grecja	6
21-22	Belgia, Dania	5
23	Szwecja	4
24	Słowenia	2
25-26	Bułgaria, Izrael	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Holandia	40
2	Rumunia	34
3	Polska	32
4	Włochy	29
5	Wielka Brytania	24
6	Francja	20
7	Ukraina	18
8	Szwajcaria	17
9	Rosja	12
10-11	Austria, Białoruś	9
12-13	Litwa, Niemcy	8
14-15	Dania, Grecja	5
16-17	Czechy, Szwecja	4
18-20	Irlandia, Izrael, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	48
2	Wielka Brytania	29
3	Rumunia	28
4	Francja	27
5-6	Holandia, Polska	22
7	Norwegia	21
8-9	Niemcy, Szwajcaria	19
10	Litwa	14
11-12	Chorwacja, Rosja	13
13	Czechy	10
14	Serbia	9
15	Ukraina	8
16-17	Irlandia, Węgry	7
18	Belgia	5
19	Białoruś	3
20	Słowenia	2
21-23	Austria, Bułgaria, Grecja	1

- W każdej konkurencji jest do zdobycia łącznie 37 punktów, co daje łącznie 629 punktów przy rozgrywaniu tak jak w Glasgow 17 konkurencji. W wioślarstwie każda federacja do mistrzostw może zgłosić w poszczególnych konkurencjach po jednej osadzie. Tak, więc w tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów przy pełnej reprezentacji maksymalnie mogłaby zdobyć 153 punkty.
- Pięć pierwszych w tabeli punktacji drużynowej reprezentacji (w tym Polska) miało w sumie 49% wszystkich możliwych do zdobycia punktów.
- W tegorocznych Mistrzostwach Europy punkty zdobywały załogi 26 federacji z 32 uczestniczących.
- W konkurencjach męskich widoczna jest dość znacząca w tym roku przewaga włoskiej reprezentacji.
- Polscy wioślarze od lat utrzymują się w czołówce federacji biorących udział w Mistrzostwach Europy Seniorów. W tegorocznych Mistrzostwach Europy Polska zdobyła tylko o jeden punkt mniej niż w 2017 roku, gdzie było razem pięć medali.
- Tym razem ten reprezentacji nadawały osady kobiece, które zdobyły dziesięć punktów więcej, kiedy w ubiegłym roku w Racicach to mężczyźni mieli pięć punktów więcej.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE OLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Rumunia	62
2-3	Holandia, Włochy	55
4	Polska	49
5	Wielka Brytania	47
6	Francja	40
7	Szwajcaria	27
8	Ukraina	26
9	Litwa	22
10	Rosja	20
11	Niemcy	19
12	Norwegia	18
13-14	Chorwacja, Serbia	9
15-16	Austria, Irlandia	8
17	Czechy	7
18-20	Belgia, Dania, Grecja	5
21	Białoruś	3
22-24	Bułgaria, Izrael, Węgry	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Holandia	39
2	Rumunia	34
3	Polska	27
4	Wielka Brytania	24
5	Włochy	23
6	Ukraina	18
7	Szwajcaria	17
8	Francja	13
9	Rosja	12
10	Litwa	8
11	Austria	7
12-14	Dania, Grecja, Niemcy	5
15	Czechy	4
16-18	Irlandia, Izrael, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	32
2	Rumunia	28
3	Francja	27
4	Wielka Brytania	23
5	Polska	22
6	Norwegia	18
7	Holandia	16
8-9	Litwa, Niemcy	14
10	Szwajcaria	10
11-12	Chorwacja, Serbia	9
13-14	Rosja, Ukraina	8
15	Irlandia	7
16	Belgia	5
17-18	Białoruś, Czechy	3
19-20	Austria, Bułgaria	1

- W konkurencjach olimpijskich klasyfikację drużynową wygrała Rumunia, choć w konkurencjach kobiecych na lepsze były Holenderki, w męskich Włosi. Rumuni zdobyli trzy punkty więcej niż wygrywający w ubiegłym roku Włosi. Holenderki także były najlepsze w 2017 roku zdobywając trzy punkty mniej, a Włosi, którzy także w ubiegłym roku byli najlepsi w męskich konkurencjach mieli osiem punktów więcej.
- Na tym tle nasza reprezentacja w konkurencjach olimpijskich wypadła niemal identycznie. Łącznie zdobyła dwa punkty mniej, ale zajęła czwarte miejsce (w ubiegłym roku 3-4). W konkurencjach kobiecych w tym roku mieliśmy dwa punkty więcej i trzecie miejsce (w ubiegłym roku czwarte), a w konkurencjach męskich w tym roku cztery punkty mniej i piąte miejsce (w ubiegłym roku trzecie).

PUNKTACJA DRUŻYNOWA - KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość pkt.
1	Włochy	22
2-3	Białoruś, Szwajcaria	9
4	Niemcy	8
5-8	Czechy, Francja, Holandia, Węgry	7
9	Wielka Brytania	6
10-11	Polska, Rosja	5
12-13	Chorwacja, Szwecja	4
14	Norwegia	3
15-16	Austria, Słowenia	2
17	Grecja	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość
1	Białoruś	9
2	Francja	7
3	Włochy	6
4	Polska	5
5	Szwecja	4
6	Niemcy	3
7	Austria	2
8	Holandia	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość
1	Włochy	16
2	Szwajcaria	9
3-4	Czechy, Węgry	7
5-6	Holandia, Wielka Brytania	6
7-8	Niemcy, Rosja	5
9	Chorwacja	4
10	Norwegia	3
11	Słowenia	2
12	Grecja	1

- W konkurencjach „nieolimpijskich” bezapelacyjnie punktację drużynową wygrali Włosi.
- Siedemnaście federacji z 32 biorących udział w tegorocznych Mistrzostwach Europy zdobyło punkty w konkurencjach „nieolimpijskich”.
- Dla polskiej reprezentacji punkty w tym roku zdobyła skifistka wagi lekkiej, a w ubiegłym roku skifista. W tym roku pięć punktów za czwarte miejsce dało nam, wspólnie z Rosją 10-11 pozycję, a w ubiegłym roku cztery punkty za piąte miejsce dawało 13 miejsce.

Poniżej zestawiono miejsca naszej reprezentacji ogółem oraz kobiet i mężczyzn w Mistrzostwach Europy Seniorów od 2007 roku, czyli od wznowienia ich rozgrywania po 34 letniej przerwie. Jak widać lepsze miejsca drużynowo zajmowaliśmy już kilkakrotnie. W pierwszych w 2007 roku, ale tam należy pamiętać była stosunkowo mała frekwencja, a niektóre czołowe europejskie federacje w ogóle nie wystartowały, w Portugalii w 2010 roku, kiedy to ze względu na miejsce i termin rozgrywania Mistrzostw Świata w Nowej Zelandii większość najlepszych osad naszej reprezentacji potraktowała te Mistrzostwa Europy, jako imprezę główną kończącą sezon oraz w ubiegłym roku poolimpijskim, w którym zdobyliśmy pięć medali.

**MIEJSCA REPREZENTACJI POLSKI W PUNKTACJI KONKURENCJI OLIMPIJSKICH
W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W LATACH 2007-2018**

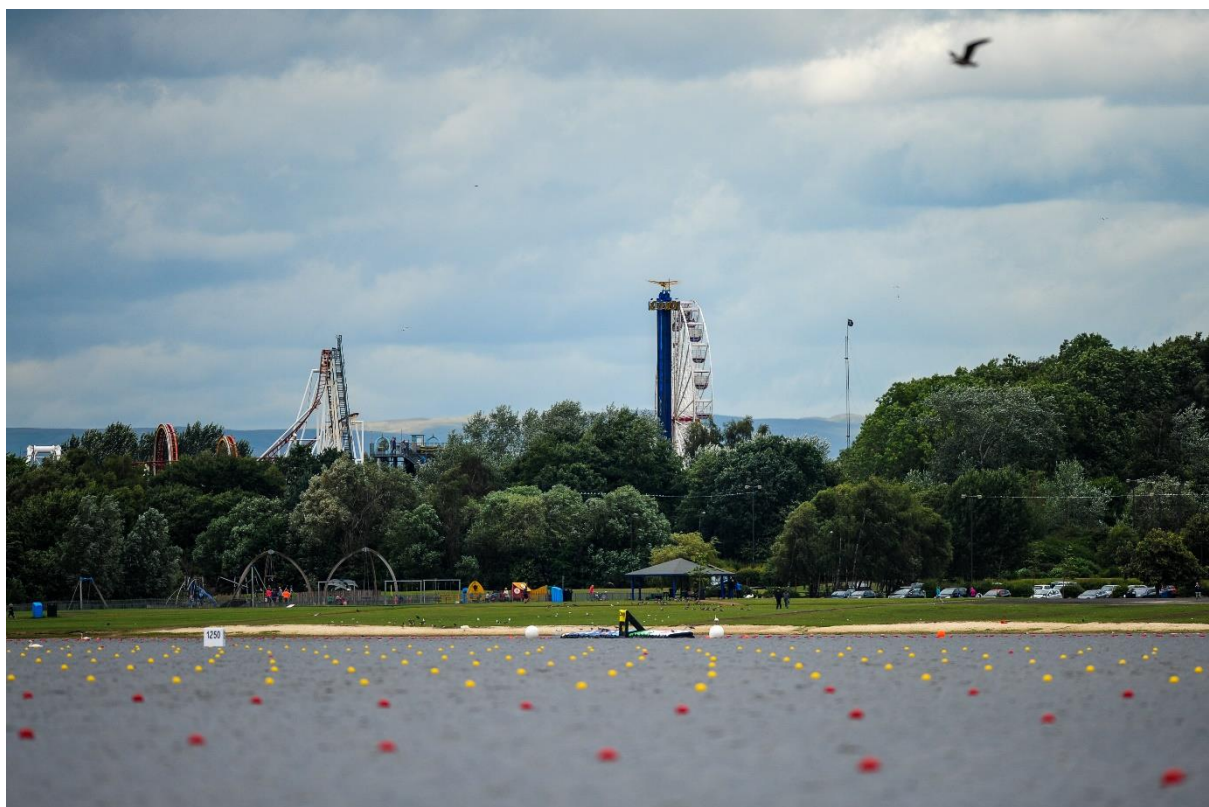
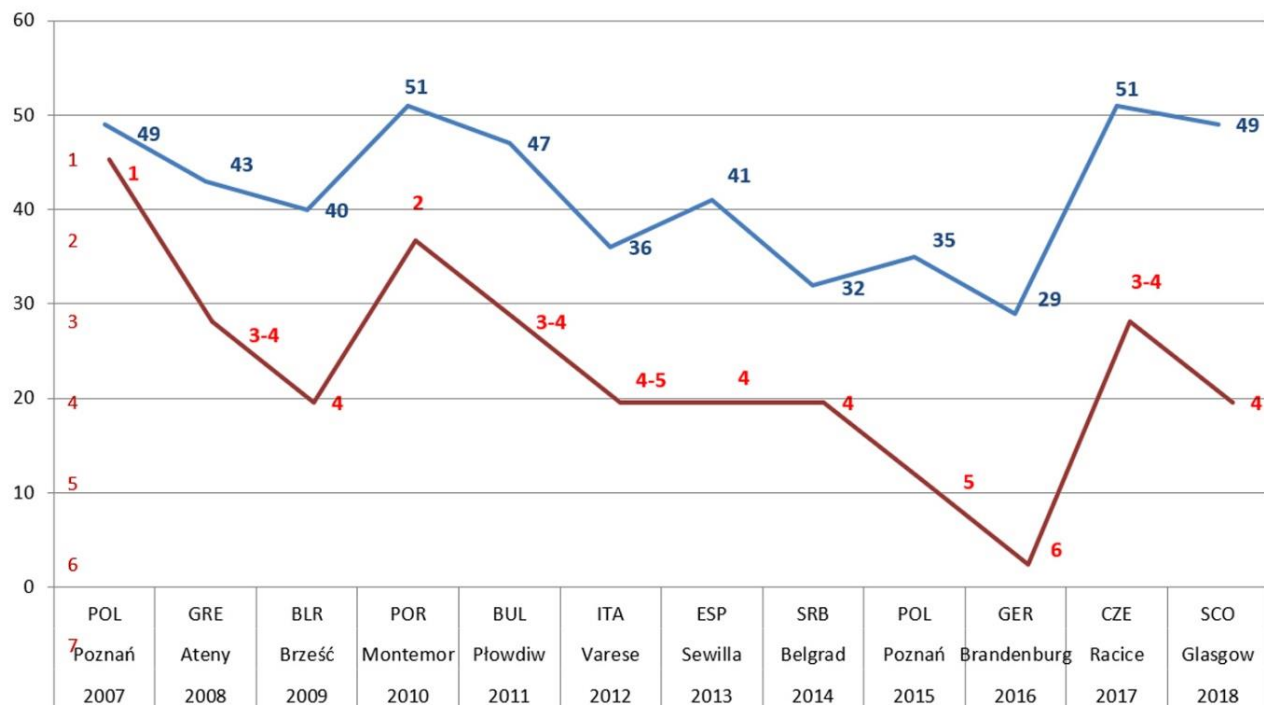
	OGÓŁEM	KOBIETY	MĘŻCZYŹNI
2007 Poznań	I	4	1
2008 Ateny	III-IV	3	6
2009 Brześć	IV	6	4
2010 Montemor	II	2-3	2
2011 Płowdiw	III-IV	7	2
2012 Varese	IV-V	6-7	4
2013 Sewilla	IV	4	5
2014 Belgrad	IV	4-5	8-9
2015 Poznań	V	4	11
2016 Brandenburg	VI	5	10
2017 Racice	V	5	3
2018 Glasgow	IV	3	5

- Analizując powyższą tabelę należy zwrócić uwagę, że nasza reprezentacja w Mistrzostwach Europy prezentuje zawsze wysoki poziom sportowy i w punktacji drużynowej poza wyjątkami zajmuje pozycję 3-4. Jest to wynik dobrego, a przede wszystkim skutecznego szkolenia centralnego w większości doświadczonych trenerów.

Natomiast poniżej na jednym diagramie umieszczono dwa wykresy obrazujące miejsca oraz ilości punktów zdobywanych w Mistrzostwach Europy Seniorów w poszczególnych latach w okresie ich rozgrywania od wznowienia w 2007 roku.

MIEJSCA I ILOŚĆ PUNKTÓW ZDOBYTYCH PRZEZ POLSKĘ W LATACH 2007-2018 W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W KONKURENCJACH OLIMPIJSKICH

KOLOR NIEBIESKI – ILOŚĆ PUNKTÓW
KOLOR CZERWONY – MIEJSCA W PUNKTACJI

II. WARUNKI ORGANIZACJI WYJAZDU ORAZ POBYTU I STARTU W MISTRZOSTWACH EUROPY SENIORÓW W GLASGOW

Tegoroczne Mistrzostwa Europy rozegrane zostały na torze regatowym rozłożonym na sztucznym akwenu utworzonym obok rzeki Clyde na terenie Strathclyde Park w 1986 roku. Strathclyde Park jest peryferyjną częścią szkockiego miasta Glasgow i połączoną z terenem Strathclyde Business Park. Jezioro ma ok. 2500 metrów długości i jest w kształcie owalnym. Tor wioślarski ma stałą wieżę sędziowską, stałe pomosty startowe oraz dojazdowe i odjazdowe, które są częścią Szkockiego Centrum Wioślarskiego. Centrum jest nowoczesne, posiada wszystkie urządzenia do treningu wioślarskiego na wszystkich poziomach szkolenia z basenem wioślarskim, siłownią, salą fitness i kilkoma obszernymi hangarami. Mistrzostwa Europy w Glasgow zostały zorganizowane na najwyższym poziomie, na wzór organizacji regat olimpijskich. Cała infrastruktura niezbędna do organizacji regat została oparta o hale namiotowe. Trybuny dla publiczności na mecie po obu stronach akwenu zbudowano z rur konstrukcyjnych. Na tym samym akwenu po wioślarskich miały się odbyć Triatlonowe Mistrzostwa Europy.

Tegoroczne Mistrzostwa Europy rozgrywane były nietypowo dla wioślarstwa przez cztery dni według następującego programu:

- Czwartek 2 sierpnia godz. 9.30-13.22 Przedbiegi do wszystkich konkurencji i repasaże do konkurencji męskich dwójek bez sternika M2-.
- Piątek 3 sierpnia godz. 9.30-11.48 Pozostałe repasaże, półfinały i finał C męskich dwójek bez sternika oraz wyścigi testowe w konkurencjach, w których zgłoszono sześć lub mniej osad
- Sobota 4 sierpnia godz. 9.30-13.30 Pozostałe półfinały oraz finały A i B w dziewięciu konkurencjach.
- Niedziela 5 sierpnia godz. 9.45-12.45 Pozostałe finały A, B, C.

W trakcie całych Mistrzostw Europy panowała typowa szkocka pogoda. Temperatury całkowicie odmienne niż niemal w całej Europie, ale także w południowo wschodniej Anglii, gdzie w tym czasie były niesamowite upały. W Glasgow natomiast było raczej, jak na tą porę roku, chłodno i temperatury oscylowały w granicach 19-24 stopni w zależności od pory dnia i zachmurzenia, które było bardzo często zmienne.

Polska reprezentacja po zgrupowaniu w COS-OPO Wałcz i dniu przerwy przyleciała samolotem do Edynburga via Amsterdam holenderskimi liniami lotniczymi KLM w poniedziałek 30 lipca, na trzy dni przed rozpoczęciem zawodów. Po przylocie okazało się, że dużej grupie zawodniczek i zawodników pogubiono bagaże i przez kilka dni pozostawali bez swoich rzeczy. Z lotniska autokarem organizatorów w ciągu ok. godziny reprezentacja przejechała do Glasgow, gdzie zamieszkała w hotelu Double Tree by Hilton w Strathclyde Business Park. Hotel został wybrany rok wcześniej przez kierownictwo związku w trakcie rekonesansu przed mistrzostwami. W tym samym hotelu mieszkała jeszcze reprezentacja Wielkiej Brytanii. Pokoje w hotelu były obszerne i bardzo wygodne. Całe wyżywienie w systemie stołu szwedzkiego w dużym wyborze zapewnione było w hotelowej restauracji. Hotel posiadał basen, SPA i obszerną, dobrze wyposażoną salę fitness. Nasza reprezentacja miała zarezerwowaną

dotatkowo salę, w której ustawiono własne ergometry i trenażery rowerowe oraz drugie pomieszczenie, w którym rozstawione były także własne stoły do masażu i urządzenia do fizykoterapii, a wszystko zostało przywiezione z Polski. Niestety polska reprezentacja była duża i nie dla wszystkich starczyło zarezerwowanych pokoi, stąd niewielka część mieszkała w odległości ok. 2 kilometrów w hotelu Premier Inn Glasgow Bellshill, gdzie również miała wyżywienie w sąsiedniej restauracyjce. Odległość pomiędzy hotelem, a wioską zawodniczą Mistrzostw Europy odległość wynosiła ok. 8 km.

Pomiędzy obydwooma hotelami i torem wioślarskim kursowały wahadłowo autobusy organizatorów w interwale w zależności od pory dnia 30 min. i jednej godziny. Przejazd w jedną stronę także w zależności od pory dnia trwał od 15 do nawet 35 min.

Polska reprezentacja miała w wiosce rozstawione własne dwa przywiezione z kraju namioty w wyznaczonym przez organizatora miejscu. W namiotach było pełne wyposażenie w stoły, krzesła, tablice informacyjne i karimaty do wypoczynku dla zawodników oraz zestawy do robienia gorących napojów. Wyłożono także nieprzemakalną sztuczną trawę, co stwarzało uczucie podniesionego pewnego komfortu. Polska reprezentacja do kraju wróciła następnego dnia po finałach tą samą drogą, samolotem z Edynburga via Amsterdam do Warszawy.

III. OCENA POZIOMU SPORTOWEGO MISTRZOSTW EUROPY SENIORÓW W GLASGOW

W czasie rozgrywania tegorocznych Mistrzostw Europy Seniorów nie było warunków atmosferycznych do osiągnięcia rekordowych rezultatów. Przeważnie wiał delikatny przeciwny wiatr po przekątnej od strony trybun. Poza tym tak umiejscowione zawody w kalendarzu imprez nie pozwalały na wysoką dyspozycję w kontekście przygotowań do imprezy głównej, jaką zawsze pozostaną Mistrzostwa Świata, czy co cztery lata Igrzyska Olimpijskie. Stąd też nie poprawiono w żadnej konkurencji najlepszego światowego rezultatu, a najlepsze rezultaty poszczególnych konkurencji w większości osiągnięto w finałach.

Poniżej w tabelach dokonano zestawienia najlepszych światowych rezultatów osiągniętych dotychczas w poszczególnych konkurencjach. Należy zaznaczyć, że w wioślarstwie najlepsze światowe czasy notowane są jedynie w trakcie Igrzysk Olimpijskich, Mistrzostw Świata i Europy oraz Pucharów Świata. Do nich dostawiono najlepsze rezultaty osiągnięte w tegorocznych Mistrzostwach Europy, na jakim etapie i kto je osiągnął. Podobnie w przypadku złotych medalistów oraz odpowiednie wyniki polskich osad startujących w Glasgow.

Najstarszym rekordowym rezultatem ciągle jest szesnastoletni rezultat Mistrzyni Olimpijskiej z Pekinu w skifie Bułgarki Rumyany Neykovej, osiągnięty podczas Mistrzostw Świata 2002 roku w hiszpańskiej Sewilli.

Na 14 konkurencji olimpijskich, aż w dwunastu najlepsze rezultaty mistrzostw osiągnięto w finałach A, co jest pewnego rodzaju prawidłowością przy w miarę porównywalnych warunkach atmosferycznych, gdyż to w finałach do walki stają najbardziej wyrównane osady o zbliżonej w tym momencie dyspozycji i maksymalnej motywacji, a poza tym jest to już końcowa walka o medale.

W jednym przypadku, to jest w męskich dwójkach bez sternika najlepszy rezultat osiągnęła najlepsza zresztą osada tej konkurencji – Chorwaci, ale w półfinałach, a w drugim w ósemce kobiet także najlepsze w tych regatach, w tej konkurencji Rumunki w tzw. Test Race. Taki wyścig rozgrywany jest w przypadku, kiedy do rywalizacji zgłasza się sześć lub mniej osad. Obydwa rezultaty osiągnięto w piątek, drugiego dnia mistrzostw i obydwie wyścigi były rozgrywane w czasie blisko siebie. Mogło to być wynikiem chwilowego, bardzo sprzyjającego kierunku wiatru oraz bardzo wyrównanego poziomu rywalizacji.

Podobnie w trzech rozegranych konkurencjach „nieolimpijskich” wszystkie najlepsze rezultaty konkurencji osiągnięto w finałach A.

Wśród polskich osad startujących w Glasgow większość załóg, które zakwalifikowały się do finałów A, w nich uzyskały swoje najlepsze rezultaty. Wyjątkiem była męska dwójka podwójna i dwójka podwójna kobiet, które w finałach zdecydowanie nie pokazały swoich możliwości i nie były to ich najlepsze wyścigi. Dwójka bez sterniczki kobiet i męska ósemka najlepsze swoje rezultaty w Glasgow uzyskały w swoich repasażach decydujących o ich dalszym awansie lub odpadnięciu z dalszej rywalizacji o wyższe miejsca. Stąd można stwierdzić, że takie były ich możliwości na obecną chwilę.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik w ME i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
W1x	7:07.71	2002 Sevilla	BUL Neykova	7:31.15 Finał A	Szwajcaria	--	Szwajcaria	7:31.15	--
M1x	6:30.74	2017 Poznań	NZL Manson	6:49.95 Finał A	Norwegia	6:53.53 Finał A	Norwegia	6:49.95	6:53.53 Finał A
W2-	6:49.08	2017 Poznań	NZL Prendergast/Gowler	7:15.53 Finał A	Rumunia	7:25.82 Repasaż	Rumunia	7:15.53	7:31.04 Finał B
M2-	6:08.50	2012 Londyn	NZL Murray/Bond	6:22.18 Półfinał	Chorwacja	6:37.91 Finał C	Chorwacja	6:26.42	6:37.91 Finał C
W2x	6:37.31	2014 Amsterdam	AUS Kehoe/Aldersey	6:55.91 Finał A	Francja	7:00.20 Repasaż	Francja	6:55.91	6:05.42 Finał A
M2x	5:59.72	2014 Amsterdam	CRO Sinkovic/Sinkovic	6:10.21 Finał A	Francja	6:11.33 Finał A	Francja	6:10.21	6:11.33 Finał A
W4-	6:14.36	2014 Amsterdam	NZL Pratt/Bevan/Prendergast/Gowler	6:39.97 Finał A	Rosja	6:42.58 Finał A	Rosja	6:39.97	6:42.58 Finał A
M4-	5:37.86	2012 Lucerna	GBR Gregor/Reed/James/Triggs Hodge	5:54.34 Finał A	Rumunia	--	Rumunia	5:54.34	--
LW2x	6:47.69	2016 Poznań	NED Paulis/Head	6:57.35 Finał A	Holandia	6:58.39 Finał A	Holandia	6:57.35	6:58.39 Finał A
LM2x	6:05.36	2014 Amsterdam	RSA Smith/Thompson	6:20.85 Finał A	Norwegia	6:25.13 Przedbieg	Norwegia	6:20.85	6:28.04 Finał A
W4x	6:06.84	2014 Amsterdam	GER Schmidla/Thiele/Baer/Lier	6:20.92 Finał A	Polska	6:20.92 Finał A	Polska	6:20.92	6:20.92 Finał A
M4x	5:32.26	2014 Amsterdam	UKR Mikhay/Morozov/Dovgtko/Nadtoko	5:41.92 Finał A	Włochy	5:43.88 Finał A	Włochy	5:41.92	5:43.88 Finał A
W8 +	5:54.16	2013 Lucerna	USA	6:07.01 Test Race	Rumunia	--	Rumunia	6:08.98	--
M8 +	5:18.68	2017 Poznań	Niemcy	5:27.48 Finał A	Niemcy	5:35.93 Repasaż	Niemcy	5:27.48	--

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

Konkurencja	Najlepszy wynik światowy	Rok i miejsce uzyskania	Osada która uzyskała	Najlepszy wynik w ME i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
LW1x	7:24.46	2015 Varese	NZL McBride	7:41.60 Finał A	Białoruś	7:46.57 Repasaż	Białoruś	7:41.60	7:51.25 Finał A
LM1x	6:43.37	2014 Amsterdam	ITA Miani	6:54.93 Finał A	Szwajcaria	---	Szwajcaria	6:54.93	---
LM4x	5:42.75	2014 Amsterdam	GRE Konsolas/Giannaros/Magdanis/Konsolas	6:01.01 Finał A	Włochy	---	Włochy	6:01.01	---

W tabeli poniżej uszeregowano wszystkie konkurencje olimpijskie i osobno konkurencje „nieolimpijskie” wg różnicy czasu pomiędzy najlepszym rezultatem uzyskanym w danej konkurencji w trakcie Mistrzostw Europy w Glasgow, a najlepszym (rekordowym) czasem tej konkurencji.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy czasu najlepszego czasu Mistrzostw Europy w Glasgow do najlepszego rezultatu światowego konkurencji (sek.)		
KONKURENCJE OLIMPIJSKIE		
1	M8+	8,8
2-3	LW2x	9,66
	M4x	
4	M2x	10,49
5	W8+	12,95
6	M2-	13,68
7	W4x	14,08
8	LM2x	15,49
9	M4-	16,48
10	W2x	18,60
11	M1x	19,21
12	W1x	23,44
13	W4-	25,61
14	W2-	26,45
KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE		
1	LM1x	11,56
2	LW1x	17,14
3	LM4x	18,26

- Najbardziej zbliżony wynik do światowego czasu rekordowego uzyskała męska ósemka Niemców, która już drugi rok z rzędu pozostaje niepokonaną. Niemiecka ósemka mężczyzn po Igrzyskach Olimpijskich 2008 roku w Pekinie, gdzie zajęła ostatnie – ósme miejsce przeżywa przez ostatnie 10 lat okres wspaniałej „prosperity”. (Należy dodać, że do Igrzysk Olimpijskich 2000 roku w Sydney niemiecka ósemka nie zdobyła kwalifikacji). W cyklu olimpijskim 2009-2012 Niemcy w męskiej ósemce zwyciężyli we wszystkich Pucharach Świata, Mistrzostwach Świata i na koniec w Igrzyskach Olimpijskich. Natomiast w cyklu olimpijskim 2013-2016 we wszystkich imprezach głównych musieli uznać wyższość ósemki Wielkiej Brytanii, a w obecnym cyklu to znowu Oni dominują w tej konkurencji.
- W powyższej tabeli za ósemką z identyczną stratą do światowego czasu rekordowego znalazła się męska czwórka podwójna Włochów i holenderski debel wagi lekkiej kobiet. Co ciekawe, że posiadaczkami najlepszego światowego rezultatu w dwójce podwójnej wagi lekkiej są właśnie Mistrzyni Olimpijskie z Holandii, ale w obecnym składzie wiastuje tylko jedna z tych zawodniczek.
- Najlepsze wyniki w stosunku do najlepszych światowych rezultatów były w żeńskiej dwójce bez sterniczki, ale to może być wytłumaczalne bo złote medalistki tej konkurencji startowały jeszcze w ósemce i to na „szlakowych” pozycjach.
- Kolejne najbardziej odległe rezultaty od światowych rekordów uzyskano w kobiecej czwórce bez sterniczki i żeńskim skifie. Ciągłe zdumiewa szczególnie ciągle aktualny rekordowy wynik w kobiecej jedynce osiągnięty szesnaście lat temu przez Bułgarkę Nejkovą do którego nikt do tej pory nawet się nie zbliżył, a przecież inne wyniki uzyskane na tamtych Mistrzostwach Świata w 2002 roku w Sevilii, rzeczywiście w świetnych warunkach dawno już zostały poprawione.
- W konkurencjach „nieolimpijskich” stosunkowo najlepszy rezultat osiągnął tegoroczny i ubiegłoroczny Mistrz Europy oraz V-ce Mistrz Świata w 2017 roku w

jedyne wagi lekkiej – Szwajcar Michael Schmid, a najstarszy włoska czwórka podwójna wagi lekkiej mężczyzn.

Poniżej uszeregowano dwanaście polskich osad startujących w tegorocznych Mistrzostwach Europy pod względem różnicy ich najlepszego rezultatu uzyskanego w Glasgow do „rekordowego” czasu danej konkurencji oraz różnicy do najlepszego rezultatu uzyskanego w trakcie rozgrywania tegorocznych Mistrzostw Europy.

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Europy pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu uzyskanego w Glasgow do najlepszego czasu światowego konkurencji (sek.)		
1	LW2x	10,70
2	M2x	11,61
3	M4x	11,62
4	W4x	14,08
5	M8+	17,25
6	LM2x	19,77
7	LW1x	22,11
8	M1x	22,79
9	W2x	22,89
10	W4-	28,22
11	M2-	29,41
12	W2-	36,74

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Europy pod względem wielkości różnicy ich najlepszego czasu do najlepszego czasu konkurencji uzyskanego w Glasgow (sek.)		
1	W4x	0
2	LW2x	1,04
3	M2x	1,12
4	M4x	1,96
5	W4-	2,61
6	M1x	3,58
7	LM2x	4,28
8	W2x	4,29
9	LW1x	4,97
10	M8+	8,45
11	W2-	10,29
12	M2-	15,73

- Rezultat najbliższy rekordowego osiągnęła nasza dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet (W.Deresz-J.Dorociak) przed dwoma osadami męskich wioseł krótkich: dwójką i czórką podwójną. Należy zwrócić uwagę, że obie polskie męskie osady krótkowiosłowe swoje najlepsze rezultaty miały z niemal identyczną stratą do rekordowego rezultatu światowego swojej konkurencji.
- Polska czwórka podwójna kobiet uzyskała najlepszy rezultat w swojej konkurencji.
- Z pozostałych naszych osad rezultat z najmniejszą stratą do najlepszego czasu uzyskanego w swojej konkurencji podczas tegorocznych Mistrzostw Europy osiągnęła dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet. Widać wyraźnie, że ta osada była podczas tych regat w bardzo dobrej dyspozycji.
- Najstarsze rezultaty z polskich osad w Glasgow osiągnęły obie dwójki; bez sterniczki i bez sternika oraz ósemka i dlatego nie przypadkowo to te osady jako jedyne znalazły się poza finałowymi rozgrywkami.

Dla przedstawienia analizy walki o tytuły Mistrzów Europy i podział medali, ale także walkę w całym finale poniżej załączono tabelę pokazującą różnice czasu na mecie pomiędzy złotymi i srebrnymi medalistami, złotym i brązowym medalistą oraz pomiędzy pierwszą i ostatnią osadą w finale. Dla pełniejszego obrazu walki w finale dokonano zestawienia różnicy rezultatów pomiędzy pierwszą i piątą osadą w finale, gdyż doświadczenie uczy, że nie zawsze ostatnia – szósta osada finału nienaciskana przez nikogo z tyłu, widząc już stratę i brak szans na jakikolwiek medal czy poprawę swojego miejsca, walczy z pełną determinacją do ostatniego metra. Robią się wtedy nienaturalnie duże różnice i zamazuje całkowicie obraz pełnej rywalizacji.

KONKURENCJE OLIMPIJSKIE

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	W2x	0,30	1	W2x	0,55	1	M1x	3,59	1	LM2x	7,57
2	M2x	0,50	2	M2x	0,63	2	M8+	4,47	2	W4-	7,71
3	M1x	0,73	3	W1x	1,52	3	M4x	5,39	3	M4x	8,35
4	M2-	0,98	4	W8+	1,80	4	W4x	5,92	4	M2x	8,62
5	LW2x	1,04	5	M4x	1,96	5	M4-	5,97	5	W2x	9,43
6	W8+	1,11	6	M1x	2,11	6	W4-	6,35	6	W4x	10,13
7	M4-	1,37	7	M4-	2,15	7	LM2x	7,19	7	M1x	10,55
8	W1x	1,47	8	M8+	2,23	8	W2-	7,25	8	LW2x	10,99
9	M4x	1,48	9	W2-	2,33	9	W2x	7,30	9	M8+	13,64
10	W2-	1,81	10	LM2x	2,47	10	LW2x	7,91	10	M4-	14,00
11	W4-	1,90	11	W4-	2,61	11	M2x	8,45	11	W1x	19,67
12	LM2x	1,99	12	M2-	2,97	12	M2-	15,93	12	W2-	22,39
13	M8+	2,03	13	LW2x	3,01	13	W1x	16,56	13	M2-	31,88
14	W4x	2,94	14	W4x	4,03						

KONKURENCJE NIEOLIMPIJSKIE

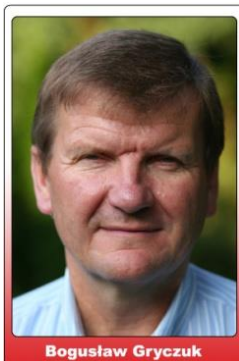
Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	LM1x	1,37	1	LM1x	2,25	1	LM1x	7,87	1	LM1x	8,94
2	LW1x	4,34	2	LW1x	6,11	2	LW1x	9,57	2	LM4x	12,43
3	LM4x	8,12	3	LM4x	9,53	3	LM4x	10,15	3	LW1x	DNS

- W konkurencjach „nieolimpijskich” wszystkie zwycięstwa złotych medalistów były wyraźne i przekonujące. Może trochę walki było, ale mimo wszystko pod tzw. „kontrolą” na finiszu wśród skifistów wagi lekkiej.
- Natomiast największe różnice pomiędzy poszczególnymi osadami było w męskich czwórkach podwójnych wagi lekkiej.

IV. OCENA STARTU POLSKICH OSAD

KIEROWNICTWO EKIPY

Dyrektor Sportowy

Lekarz

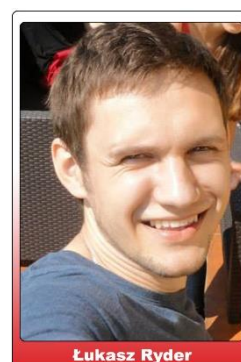
Fizjoterapeuta

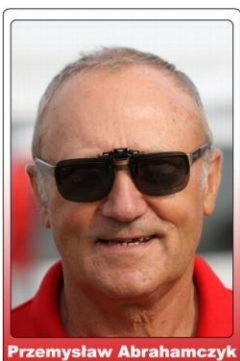
Fizjoterapeuta

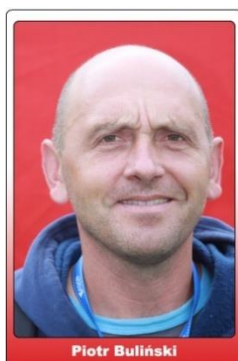
Fizjoterapeuta

Fizjoterapeuta

Trener LW1x i LW2x

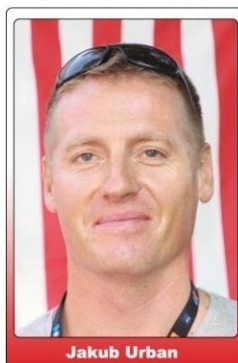
Trener LM2x

Trener M8+ i M2-

Trener M1x

Trener W2x, W2- W4x i W4-

Trener M2x i M4x

Trener współpracujący
przy grupie kobiet wagi otwartej

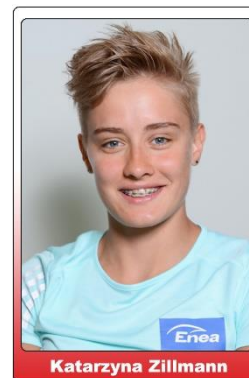
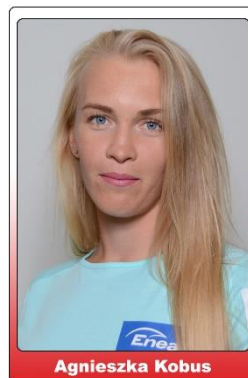

Trener współpracujący
przy wioślach krótkich mężczyzn

I. CZWÓRKA PODWÓJNA KOBIET

W4x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Wieliczko Marta	1994	Wisła Grudziądz
Springwald Maria	1991	AZS AWF Kraków
Kobus-Zawajska Agnieszka	1990	AZS AWF Warszawa
Zillmann Katarzyna	1995	AZS UMK Toruń

Trenerzy klubowi:

Jakub Urban	– Wisła Grudziądz
Iwona Wójcik-Pietruszka	– AZS AWF Kraków
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa
Michał Szumański	– AZS UMK Toruń

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban

Prognoza miejsca:	1-3 miejsce
Zadanie wynikowe:	medal
Ostateczny wynik:	złoty medal

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow w tej konkurencji zgłoszono 11 osad. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których tylko zwycięzcy zdobywali bezpośredni awans do finału A. Następnie z dwóch repasaży po dwie pierwsze załogi uzupełniały sześć-osadową stawkę finału A – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-11. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w czeskich Racicach startowało dziewięć czwórek, a złoty medal zdobyły Niemki, przed Holenderkami, Brytyjkami i Polską. Mistrzyniami Świata zostały Holenderki przed Polkami i Brytyjkami. Ze startujących w ubiegłym roku w tej konkurencji zabrakło Białorusinek, natomiast doszły Czeski (z sześciokrotną medalistką Mistrzostw Świata i złotą medalistką olimpijską z Londynu na jedynece Mirką Knapkovą w składzie), Włoszki i Norweżki. Niemki wystartowały w rezerwowym składzie. Bardzo w tym roku wzmocniły swój skład Ukrainki, które w połowie powróciły do zestawienia mistrzowskiego z Igrzysk Olimpijskich w Londynie, gdzie zdobyły w tej konkurencji złoty

medal. Natomiast ubiegłoroczne Mistrzyni Świata – Holenderki zmieniły jedną zawodniczkę, a w osadzie brązowych medalistek Mistrzostw Świata tylko jedna zawodniczka pozostała.

Polska osada to zeszłoroczne Wicemistrzyni Świata oraz zdobywczyni Pucharu Świata. W tym roku pływa bez zmian osobowych. Zawodniczki stale potwierdzają swą wysoką dyspozycję i brały udział we wszystkich dotychczasowych, zaplanowanych testach na lądzie i wodzie uzyskując wyniki kwalifikujące je do składu osady.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- 1-3.06. – *Puchar Świata - Belgrad (Serbia)*
2 miejsce na 7 startujących osad
- 22-24.06. – *Puchar Świata - Linz (Austria)*
6 miejsce na 12 startujących osad
- 13-15.07. – *Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
2 miejsce na 7 startujących osad

W pierwszym starcie kontrolnym w Pucharze Świata w Belgradzie czwórka podwójna zajęła drugie miejsce za ubiegłorocznymi Mistrzyniami Świata - Holenderkami. W drugim Pucharze Świata w Linzu załoga wystartowała bez odpowiedniego przygotowania startowego. Zawodniczki tydzień po pierwszym Pucharze Świata w Belgradzie startowały w Mistrzostwach Polski Seniorów tym samym straciły sporo czasu na odbudowę cech wytrzymałościowych, które na tym etapie przygotowań pod kątem dalszego udziału w kolejnych edycjach Pucharu Świata i Mistrzostw Europy były bardzo potrzebne. Realizując przygotowania do trzeciej edycji Pucharu Świata w Lucernie trening podporządkowany był właśnie odbudowie cech wytrzymałościowych z jednoczesnym zejściem z intensywności. Brak odpowiedniej dynamiki i szybkości skutkowało dalszym, szóstym miejscem czwórki podwójnej w drugiej edycji Pucharu Świata. Tego wyniku należało się spodziewać i nie był on obiektywny, ponieważ osadę stać było na dużo więcej.

W trzecim tegorocznym starcie w Pucharze Świata w Lucernie załoga odzyskała dynamikę, szybkość i skuteczność jazdy w torze. Ostatecznie zajęła drugie miejsce wyprzedzając tym

razem Holenderki, przegrywając z dobrze dysponowanymi na tym etapie Niemkami. Tym razem w czasie przygotowań nasze zawodniczki nie miały żadnych problemów zdrowotnych. Trzeba było także pamiętać o zachowaniu pewnych rezerw w całym przygotowaniu, gdyż Mistrzostwa Europy nie są imprezą główną sezonu i dość niefortunnie umiejscowione w cyklu przygotowań do Mistrzostw Świata. Tak, więc polska osada przystąpiła do udziału w regatach w zadowalającej dyspozycji nie przygotowując się na nie bardzo intensywnie, zmieniając cykl przygotowań do Mistrzostw Świata. Całość przygotowań do Mistrzostw Europy nastawiony był na trening podporządkowany imprezie głównej sezonu, czyli Mistrzostwom Świata w Płowdiv. Polska czwórka wystartowała w Glasgow dwukrotnie: w przedbiegu i finale.

W Glasgow do jednego przedbiegu trafiły wszystkie trzy medalowe osady z Mistrzostw Świata 2017 roku w Sarasocie. Nasza osada wygrała przedbieg z przewagą 3,68 sek. nad osadą Holandii, z którą w tym sezonie już kilkakrotnie wygrała. W dalszej kolejności do mety przyplłynęły Brytyjki, Rumunki, Rosjanki i Norweżki. W drugim przedbiegu pewnie wygrały Ukrainki, które nie startując w Pucharze Świata w Lucernie przygotowywały się do Mistrzostw Europy, przed Włoszkami, Francuzkami, Niemkami i Czeszkami. Polki uzyskały jednak dużo lepszy czas od Ukrainek o 5,42 sek. Pierwsze osady z każdego przedbiegu awansowały bezpośrednio do finału A. Reszta osad szukała szczęścia w dwóch repasażach, które wygrała osada Holandii przed Rumunią oraz Wielką Brytanią przed Rosją. W tym drugim repasażu o awans bardzo wyrównaną walkę stoczyły Brytyjki, Rosjanki i Włoszki, a wszystkie trzy osady wpłynęły na metę w przedziale czasu 0,93 sek. Finał tej konkurencji przebiegał po myśli naszej osady od początku do końca. Jej zadaniem było rozpoczęcie biegu inne niż do tej pory, czyli mocne otwarcie i kontrolowanie przebiegu rywalizacji. Miała to być kontrola w stawce do pierwszych 500m i obserwacja działań rywalek. Wyścig rozegrany miał być przez Polki na środkowym tysiącu metrów, gdzie należało wyrobić bezpieczną przewagę i na ostatnich 500m kontrolować przebieg rywalizacji. Taką taktykę osada zrealizowała wzorcowo, a jej skutkiem było zdobycie złotego medalu. Nasze zawodniczki przewodziły stawce od startu do mety. W drugiej części dystansu uzyskały przewagę 2,9 sek. którą dowiozły do końca. W dalszej kolejności do mety przyplłynęły Ukrainki, Holenderki wyprzedzając Brytyjki.

Złoty medal naszej czwórki podwójnej kobiet był zarazem historycznym bo pierwszym złotym medalem Mistrzostw Europy dla Polski w tej konkurencji.

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Deresz Weronika	1985	Niezrzeszona
Dorociak Joanna	1992	WTW Warszawa

Trenerzy klubowi:

Danuta Kotwińska – WTW Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

Prognoza miejsca: 3-7 miejsce

Zadanie wynikowe: do piątego miejsca

Ostateczny wynik: srebrny medal

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow w tej konkurencji zgłoszono, podobnie jak w ubiegłym roku 11 osad. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których tylko zwycięzcy zdobywali bezpośredni awans do finału A. Następnie z dwóch repasaży po dwie pierwsze załogi uzupełniały sześci-osadową stawkę finału – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-11.

Mistrzyniami Europy w ubiegłym roku zostały Polki przed Holenderkami i Brytyjkami. Natomiast złoty medal ubiegłorocznych Mistrzostw Świata zdobyły Rumunki przed Nowozelandkami, Amerykankami i Polkami. W obu latach swoje reprezentantki w tej konkurencji wystawili Francuzi, Brytyjczycy, Niemcy, Grecy, Włosi, Holendrzy, Polska, Rumunia i Szwajcaria. Z tym, że Francuzki, Włoszki i Holenderki wystąpiły w tym samym zestawieniu osobowym, Brytyjki w całkiem innym, a w pozostałych dwójkach nastąpiła wymiana jednej zawodniczki.

Polska osada w tym samym składzie zajęła czwarte miejsce w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Sarasocie, i zdobyła złoty medal w tegorocznym finałowym Pucharze Świata w Lucernie.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- 1-3.06. – *Puchar Świata - Belgrad (Serbia)*
9 miejsce na 17 startujących osad

- 22-24.06. – *Puchar Świata - Linz (Austria)*
1 miejsce na 13 startujących osad (start w LW1x – J. Dorociak)
6 miejsce na 17 startujących osad (start w LW2x Deresz-Wetna)
- 13-15.07. – *Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
1 miejsce na 11 startujących osad

Przed Mistrzostwami Europy w trzech Pucharach Świata w tej konkurencji w tym roku wystartowały dwójki dwunastu państw europejskich. Z trzema z nich polska dwójka miała ujemny stosunek bezpośredniej rywalizacji, z Holandią, Rumunią i Wielką Brytanią), a z trzema innymi stosunek remisowy (z Francją, Włochami i Szwajcarią).

Jednak zawodniczki ogólnie prezentowały stabilną formę fizyczną, wysokie parametry wydolnościowe, oraz ustabilizowaną na odpowiednim poziomie wagę ciała, co pozwalało oczekiwać dobrej dyspozycji podczas regat Mistrzostw Europy. W pierwszym Pucharze Świata w Belgradzie na podium stały Holenderki (złoty medal) i Brytyjki (brązowy medal), a w finale były jeszcze Francuzki i Szwajcarki. W drugim Pucharze Świata w Linz wygrały Włoszki przed Holenderkami i Rumunkami, a w finale były jeszcze Szwajcarki i Polki. W trzecim Pucharze Świata w Lucernie wygrały Polki, a w finale były jeszcze Szwajcarki (brązowy medal). Nasza dwójka wystartowała w Glasgow dwa razy; w przedbiegu i w finale.

W przedbiegu Mistrzostw Europy w Glasgow Polki trafiły na zwyciężczynię drugiego Pucharu Świata w Linzu - Włoszki i bardzo mocne w tym sezonie Szwajcarki. Jednak nasze zawodniczki prowadząc od startu do mety, w bardzo dobrym stylu, utrzymując prowadzenie w okolicach 1,5 sek. nad Włoszkami przez cały dystans, zwyciężają ostatecznie 1,02 sek. nad ostro finiszującymi Szwajcarkami, awansując tym samym bezpośrednio do finału. Polki uzyskały łącznie trzeci czas obu przedbiegów, bo w drugim szybszym wygrały Holenderki przed Rumunkami.

Wyścig finałowy w tej konkurencji to była bardzo wyrównana walka przez 1500 metrów wszystkich sześciu osad, z których każda mogła zdobyć medal. Na pierwszym punkcie kontrolnym pomiaru czasu po 500 metrach różnica pomiędzy prowadzącymi Polkami, a szóstymi Brytyjkami wynosiła 1,60 sek, a na półmetku 1,70

sek. Nasza załoga tradycyjnie od startu objęła prowadzenie, które utrzymywała ponad 1000 metrów, niestety dając się za półmetkiem wyprzedzić świetnej osadzie Holandii. Dalej niestety kilka drobnych potknięć technicznych zadecydowało o zajęciu drugiego miejsca 1,04 sek. za zwyciężkami Holenderkami, 1,97 sek. przed trzecimi Szwajcarkami i 3,19 sek. przed Mistrziami z ubiegłego roku – Rumunkami.

Polska dwójka w Mistrzostwach Europy wykazała się wyraźną wyższą formą, wyrażoną zmniejszeniem dystansu w stosunku do sezonu do osady Holandii, jak i pokonaniem osad z Włoch i Rumunii.

III. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI KOBIET

W4-

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Chabel Monika	1992	Lotto Bydgoscia
Dittmann Joanna	1992	Lotto Bydgoscia
Michałkiewicz Olga	1994	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Wierzbowska Maria	1995	Lotto Bydgoscia

Trenerzy klubowi:

- Michał Kozłowski - Lotto Bydgoscia
- Piotr Basta - AZS AWF Gorzów Wlkp.

Trener prowadzący w reprezentacji:

Michał Kozłowski

- Prognoza miejsca:** 3-6 miejsce
- Zadanie wynikowe:** finał A
- Ostateczny wynik:** brązowy medal

Do Mistrzostw Europy Seniorów w Glasgow w tej konkurencji zgłoszono 9 osad. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do finału A. Następnie rozegrano jeden repasaż, z którego również dwie pierwsze załogi uzupełniały sześć-osadową stawkę finału A – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-9.

Mistrzyniami Świata w ubiegłym roku w Sarasocie zostały Australijki przed Polkami i Rosjankami. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy startowały tylko cztery czwórki, a złoty medal zdobyły Rumunki przed Polkami, Holenderkami i Włoszkami. Wszystkie federacje mające swoje osady w tej konkurencji w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy zgłosiły je także w tym roku. Z tym, że jedynie Polki wystartowały w niezmienionym składzie osobowym. Włosi zmienili jedną zawodniczkę, Holendrzy – dwie, a Rumuni – trzy. Wsiadły zawodniczki, które zdobyły w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata srebrny medal w tej konkurencji.

Polska czwórka w tym składzie i ustawieniu w łodzi wystartowała w Mistrzostwach Świata w Sarasocie w 2017. W sezonie 2018 czwórka startowała w różnych składach podczas trzech kolejnych Pucharów Świata. Po tych pucharach wyłoniono zdecydowanie najszybszy zestaw

w łodzi , który wystartował w Glasgow. W tym samym składzie, ale w innym ustawieniu w łodzi zawodniczki wystartowały podczas Pucharu Świata w Lucernie. Awansowały tam do finału A i zajęły 6 miejsce. Był to najlepszy start czwórki w tym sezonie oceniając poziom sportowy uczestniczących osad. Polska załoga w tym składzie jest najlepiej zgraną na łodzi oraz na łódzie osadą ze wszystkich próbowanych podczas ostatnich dwóch lat.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- 1-3.06. – *Puchar Świata - Belgrad (Serbia)*
6 miejsce na 9 startujących osad
(w składzie Sobieszek/Michałkiewicz/Dittmann/Chabel)
- 22-24.06. – *Puchar Świata - Linz (Austria)*
12 miejsce na 12 startujących osad
(w składzie Wierzbowska A./Wierzbowska M./Chabel/Dittmann)
- 13-15.07. – *Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
6 miejsce na 9 startujących osad
(w składzie Wierzbowska M./Michałkiewicz/Dittmann/Chabel)

Mistrzostwa Europy były głównym tegorocznym testem dla tej osady i porównaniem jej poziomu sportowego przed Mistrzostwami Świata, które odbędą się w Plovdiv. Ze względu na bardzo późny termin tegorocznych Mistrzostw Europy nie było łatwo optymalnie przygotować tą załogę. Priorytetem jednak w tym sezonie są zbliżające się Mistrzostwa Świata. Największym problemem był powrót do wiosłowania z poprzedniego sezonu, z Mistrzostw Świata w Sarasocie. Na zgrupowaniu nie wyglądało to dobrze, jednak podczas pobytu w Glasgow zawodniczki z dnia na dzień wiosłowały coraz skuteczniej. Ponadto w Glasgow tor nie był „łatwy”, ponieważ często wiał dość silny wiatr w różnych kierunków. Polki wystartowały w Glasgow dwa razy; w przedbiegu i w finale.

W przedbiegu tegorocznych Mistrzostw Europy założenia taktyczne nakazywały utrzymać się w stawce od początku biegu i bardzo skutecznie finiszować. Ten ostatni element zawodniczki zrealizowały perfekcyjnie, wyprzedzając na ostatnich metrach osadę Wielkiej Brytanii, a różnica na mecie wyniosła zaledwie 0,01 sek. Oczywiście przy takiej różnicy trzeba mieć trochę szczęścia i taka sytuacja zdarza się bardzo rzadko. Polki wykazały się dużą odpornością psychiczną oraz skutecznym wiosłowaniem na ostatnich 300m. Ten wyścig dał osadzie dużo wiary we własne siły po różnych czasem słabszych występach w tym sezonie. Po takim biegu zawodniczki czekały w spokoju na finał Mistrzostw Europy, tym bardziej, że uzyskały drugi rezultat obu przedbiegów.

Finał rozpoczął się bardzo równo dla wszystkich osad. Pięć załóg na półmetku dzieliło jedynie 1,61 sek. Świadczy to o rosnącym i wyrównującym się poziomie sportowym w tej konkurencji. W drugiej części dystansu Polska osada odrabiała straty do miejsca medalowego, i znowu skuteczny finisz zapewnił jej brązowy medal. Zabrakło trochę dystansu dla skutecznie finiszujących Polek, aby stanąć na podium o stopień wyżej, bo do srebrnego medalu zabrakło tylko 0,71 sek. Jednak pomimo wszystko był to bardzo dobry bieg i co najważniejsze, że mądrze przepłynięty z pełną realizacją założeń.

Najważniejszym wnioskiem ze startu tej osady w tegorocznych Mistrzostwach Europy jest fakt kolejnej znakomitej mobilizacji startowej. Pomimo jeszcze występujących błędów technicznych zawodniczki są w stanie na tyle się zmotywować i walczyć w torze, że wygrywają często z osadami równie wiosłującymi. Zdobyty medal potwierdził dobrą selekcję i wybór właśnie tych zawodniczek do priorytetowej załogi długowiosłowej, jaką jest czwórka bez sterniczki. Najważniejsze, żeby teraz mądrze przepracować nadchodzący okres bezpośredniego przygotowania startowego przed Mistrzostwami Świata. Zawodniczkom potrzebny jest krótki odpoczynek od wiosłowania oraz treningi poprawiające szybkość i dynamikę przeciągnięcia wiosła w wodzie. Na zawodach zdecydowanie lepiej przygotowanymi szybkościowo krajami była m.in. Rumunki i Włoszki. Polki jednak, jak wspomniano przygotowują się do imprezy głównej, jaką są nadchodzące Mistrzostwa Świata. Cieszy jednak fakt, że czwórka bez sterniczki przywodzi medal z kolejnej imprezy rangi mistrzowskiej, a jest to załoga, która powstała dopiero w poprzednim sezonie.

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Czaja Dominik	1995	AZS AWF Warszawa
Chabel Wiktor	1985	Posnania Poznań
Pośnik Szymon	1993	AZS AWF Warszawa
Zawojski Maciej	1992	AZS AWF Warszawa

Trenerzy klubowi:

Jarosław Szymczyk	– AZS AWF Warszawa
Maciej Hoffmann	– Posnania Poznań
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski

Prognoza miejsca:	1-5 miejsce
Zadanie wynikowe:	medal
Ostateczny wynik:	brązowy medal

W tej konkurencji wystartowało 9 osad. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do finału A. Następnie rozegrano jeden repasaż, z którego dwie pierwsze załogi uzupełniały sześć-osadową stawkę finału A – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-9.

Mistrzami Świata w tej konkurencji w ubiegłym roku byli Litwini przed Wielką Brytanią, Estonią, Holandią, Polską i Norwegią. Natomiast złoty medal Mistrzostw Europy zdobyli Litwini przed Polską, Włochami, Wielką Brytanią, Norwegią i Holandią. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy startowało dwanaście czwórek. Z tamtych osad w tym roku na starcie zabrakło Czechów, Niemców, Norwegów i Rumunów, ale za to doszli Francuzi. Jedynie Estończycy wystartowali w tym samym zestawieniu co w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy. W czwórce Litwy i Ukrainy zmienił się jeden zawodnik, Brytyjczycy, Włosi, Holendrzy i Polacy zmienili połowę osady, a Rosjanie aż trzech zawodników.

Nasza czwórka podwójna w ubiegłym roku zdobyła srebrny medal Mistrzostw Europy i piąte miejsce w Mistrzostwach Świata Seniorów. Nowy skład czwórki podwójnej ma w tym

roku bardzo jeszcze nierówne starty. Potrafi wygrać ze wszystkimi, aby w następnym starcie wypaść poniżej oczekiwań. Wśród zgłoszonych najgroźniejszymi przeciwnikami Polaków przed mistrzostwami byli Brytyjczycy z którymi stosunek bezpośrednich startów mieli niekorzystny i wynosił 1:3, Włosi – stosunek 0:2, Holendrzy – stosunek remisowy oraz Mistrzowie Świata – Litwini.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- *12-13.05. – Regaty Międzynarodowe-Essen (Niemcy)*
2 miejsce w sobotę na 8 startujących osad
(osada w składzie Biskup/Ziętarski/Wicenciak/Radosz)
1 miejsce w niedzielę na 14 startujących osad
(osada w składzie Biskup/Ziętarski/Pośnik/Zawojcki)
- *1-3.06. – Puchar Świata - Belgrad (Serbia)*
4 miejsce na 9 startujących osad
(osada M4x w składzie Biskup/Ziętarski/Czaja/Chabel)
- *22-24.06. – Puchar Świata - Linz (Austria)*
6 miejsce na 13 startujących osad
(osada w składzie Pośnik/Zawojcki/Czaja/Chabel)
- *13-15.07. – Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
3 miejsce na 10 startujących osad
(osada w składzie Pośnik/Zawojcki/Czaja/Chabel)

Nasza czwórka wystartowała w Glasgow dwukrotnie; w przedbiegu i w finale A. W roli faworytów przystępowali do Mistrzostw Europy zawodnicy, którzy wygrali poszczególne

starty w Pucharze Świata w tym sezonie. Brytyjczycy w Belgradzie i w Lucernie, a Włosi w Linz. Do kandydatów na podium należeli również ubiegłoroczni Mistrzowie Świata - Litwini.

W przedbiegu Mistrzostw Europy nasza czwórka od startu do mety toczyła wyrównaną walkę z faworyzowanymi Włochami, a różnice pomiędzy nimi na poszczególnych punktach pomiaru czasu co 500 metrów odpowiednio wynosiły: 1,05 – 0,82 – 0,58 – 1,85 sek. Trzecia w tym wyścigu Ukraina dotrzymywała kroku walczącym osadom tylko przez pierwsze 600-700 metrów. Polska czwórka zajmując drugie miejsce zakwalifikowała się bezpośrednio do finału A z czwartym czasem obu przedbiegów, z tym, że od drugich w pierwszym przedbiegu Brytyjczyków był on zaledwie o 0,52 sek. słabszy.

W finale po pierwszych 500 metrach prowadzili Ukraińcy, ale tylko 0,04 sek. przed Polską i 0,30 sek. przed Włochami. Na półmetku już prowadzili Włosi 0,76 sek. przed Polską, a na trzecim miejscu znajdowali się Ukraińcy ze stratą 0,64 sek. do naszej osady. Na trzeciej pięćsetce nieco większą przewagę wypracowali sobie Włosi (2,02 sek. na Polską), ale Ukraina i nasza czwórka toczyła dalej zaciętą i niezwykle wyrównaną walkę (różnica na korzyść Polaków na 500 metrów przed metą wynosiła 0,59 sek.). Kiedy wydawało się, że tak zostanie już do mety to na ostatnim odcinku jakby dodatkowego napędu dostali Mistrzowie Świata w tej konkurencji – Litwini, którzy czas ostatniej pięćsetki mieli lepszy od Polaków o 2,28 sek. i 1,71 sek. od Ukraińców. Dodatkowo Ukraina miała lepszy czas tego odcinka od Polski o 0,57 sek. Wynikiem takiej sytuacji było przesunięcie się Litwinów z piątego na drugie miejsce, a naszej czwórce udało obronić się przed Ukrainą, ale zaledwie o 0,02 sek. Wydaje się, że w tym towarzystwie brązowy medal naszej osady jest godny pochwały. Pokonanie Brytyjczyków oraz Holendrów, a do tego niewielka strata do zwycięskich Włochów (1,96 sek.) pokazuje możliwości polskiej osady, jednocześnie zapowiada dużą ilość kandydatów do medali Mistrzostw Świata w tej konkurencji. Polska czwórka startowała dwukrotnie, ulegając jedynie najmocniejszemu chyba w obecnym sezonie Włochom i bezapelacyjnym Mistrzom Świata z ubiegłego roku Litwinom, prezentując dobry poziom techniczny i skuteczną walkę do ostatnich metrów.

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Wełna Katarzyna	1992	AZS AWF Kraków

Trener klubowy:

Artur Leśniak

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

Prognoza miejsca: 5-8 miejsce**Zadanie wynikowe: finał A****Ostateczny wynik: 4 miejsce**

Do Mistrzostw Europy w Glasgow zgłoszono 10 skifistek wagi lekkiej. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do finału A. Następnie rozegrano jeden repasaż, z którego także dwie pierwsze skifistki uzupełniały sześciuosobową stawkę finału – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-10.

Mistrzynią Świata w tej konkurencji jest zawodniczka z Południowej Afryki – Kirsten Mccann, przed Holenderką, Amerykanką, Szwajcarką, Szwedką i Irlandką. W Mistrzostwach Europy w Glasgow z tych zawodniczek wystartowała jedynie Szwedka i Włoszka – ósma skifistka wagi lekkiej ubiegłorocznych Mistrzostw Świata. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy startowało czternaście skifistek, a złoty medal zdobyła Szwedka przed Irlandką, Szwajcarką, Rosjanką, Włoszką i Niemką. Z tamtych zawodniczek na starcie w Glasgow pojawiła się ta sama jedynie Szwedka, Rosjanka i Włoszka.

Polskę reprezentowała Katarzyna Wełna, która jest trzecią zawodniczką wagi lekkiej w Polsce i rezerwową do podstawowego składu dwójki podwójnej, realizując z nią wspólny program szkoleniowy. Zawodniczka prezentuje stabilną formę fizyczną, odpowiednie parametry wydolnościowe, oraz ustabilizowaną na odpowiednim poziomie masę ciała, przez co można oczekiwać zawsze dobrej dyspozycji. Zawodniczka w tegorocznych regatach Pucharu Świata dwukrotnie wystartowała w jedynce i raz w dwójce podwójnej osiągając w nich zadowalające jak na ten etap przygotowań ostateczne wyniki. Dotychczasowe doświadczenia w przygotowaniach do imprezy głównej pokazały, że w wadze lekkiej najważniejsze i niezbędne jest utrzymywanie na wysokim poziomie w pełnej gotowości wartościowej rezerwy.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- 1-3.06. – *Puchar Świata - Belgrad (Serbia)*
9 miejsce na 16 startujących osad
- 22-24.06. – *Puchar Świata - Linz (Austria)*
6 miejsce na 17 startujących osad (start w LW2x z W. Deresz)
- 13-15.07. – *Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
3 miejsce na 6 startujących osad

Startujące w Mistrzostwach Europy w Glasgow zawodniczki z wyjątkiem Łotyszki i Holenderki, która jest Młodzieżową Mistrzynią Świata w dwójce podwójnej wagi lekkiej z 2016 roku, pozostałe skifistki pojawiły się w tym roku w Pucharach Świata. Polka walczyła bezpośrednio z pięcioma z nich i praktycznie tylko z Dunką dwukrotnie wygrała. W pierwszym Pucharze Świata w Belgradzie zwyciężyła Białorusinka, w drugim w Linz zwyciężyła Joanna Dorociak przed Białorusinką i Włoszką, a w trzecim w Lucernie Niemka. Tak, więc faworytkami do podium była Białorusinka, Niemka i Włoszka, choć bardzo mocne w ubiegłym roku była Szwedka i Rosjanka.

Polka wystartowała w Glasgow trzykrotnie: w przedbiegu, repasażu i w finale A. W przedbiegu trafiła na faworytkę tych mistrzostw zawodniczkę Białorusi i ubiegłoroczną Mistrzynię Europy w tej konkurencji - Szwedkę Emmę Fredh. K. Wełna po bardzo dobrym starcie (przewodziła stawce ponad 500 metrów) i pierwszej części dystansu na ok. 300 m przed metą zajmowała jeszcze drugie za faworyzowaną Białorusinką Aleną Furman, premiowane bezpośrednim awansem do finału A drugie miejsce. Niestety w końcówce zdecydowanie zabrakło jej sił i uległa jeszcze na finiszu dobrze dysponowanej w tym dniu Szwedce. Nasza skifistka uzyskała piąty rezultat obu przedbiegów o 0,2 sek. lepszy od zwycięzcy tej konkurencji w Pucharze Świata w Lucernie Niemki Marie-Louise Draeger.

Wyścig repasażowy to wyraźna i poprawna jazda na całym dystansie na niezagrożonym drugim miejscu gwarantującym awans do finału. W drugiej połowie wyścigu prowadząca od startu Niemka wyraźnie osłabła i zwolniła, a atakująca ambitnie Polka wyszła na prowadzenie odnosząc zwycięstwo nad utytułowaną zawodniczką (trzykrotna olimpijka i czterokrotna Mistrzyni Świata w jedynce, dwójce i czwórce wagi lekkiej).

W biegu finałowym na starcie nie stanęła wspomniana Niemka, a nasza zawodniczka postawiła od początku wyścigu na atak. Niestety okazało się, że przeciwniczki łatwo nie zamierzają się poddawać. K. Wełna po 500 metrach zajmowała co prawda drugą pozycję, ulegając 0,79 sek. także mocno rozpoczynającej wyścig – Włoszce, ale już na półmetku zajmowała czwarte miejsce. Niestety tempo tego wyścigu okazało się dla niej zbyt mocne. Ostatecznie zajęła czwarte miejsce, rewanżując się jedynie za przegraną w przedbiegu zawodniczce Szwecji pokonując ją o 0.32 sek.

Start Katarzyny Wełny w Mistrzostwach Europy w Glasgow i jej powrót do grupy wagi lekkiej po dwuletniej przerwie należy ocenić pozytywnie. Wykazała wzrost formy na tle zawodniczek, z którymi spotykała się w tym sezonie.

VI. JEDYNKA MĘŻCZYZN M1x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Węgrzycki-Szymczyk Natan	1995	AZS AWF Warszawa

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Jarosław Szymczyk

Prognoza miejsca: 5-8 miejsce

Zadanie wynikowe: finał A

Ostateczny wynik: 4 miejsce

Do Mistrzostw Europy w Glasgow zgłoszono 18 skifistów. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA rozegrano trzy przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do półfinałów A/B. Następnie rozegrano dwa repasaże, z których po trzy pierwsze załogi uzupełniały dwunastoosobową stawkę półfinałową. Pozostali skifiści walczyli w finale C o podział miejsc 13-18. Z dwóch półfinałów po trzech pierwszych skifistów awansowało do finału A – walczących o podział medali, a pozostali w finale B o podział miejsc 7-12. Mistrzem Świata w ubiegłym roku został Czech Ondrej Synek, przed Kubańczykiem, Brytyjczykiem Thomasem Barrasem, Chorwatem Damirem Martinem, Nowozelandczykiem Robertem Mansonem i Niemcem Timem Ole Naske. Na starcie w Glasgow z tych zawodników zameldował się jedynie Chorwat. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy startowało 23 skifistów, a złoty medal zdobył także Czech Ondrej Synek, przed Chorwatem Damirem Martinem, Białorusinem Stanisławem Szczarbaszenią, Francuzem, Niemcem i Azerem. Z tych skifistów na starcie w Glasgow stanęli wymieniony wcześniej Chorwat i Azer Aleksandar Aleksandrov. Polskę reprezentował Natan Węgrzycki – Szymczyk, który przez ostatnie lata studiował na Uniwersytecie w Berkeley w Kaliforni i większą część okresu przygotowawczego trenował na uczelnianej ósemce co każdego roku powodowało komplikacje w pierwszych startach na jedynce. Nie inaczej było także w tym roku. W pierwszym swoim starcie w tym roku podczas trzeciego Pucharu Świata w Lucernie zaprezentował niezłą dyspozycję będącą obiecującym prognostykiem wynikowych w następnych startach w sezonie. Od 2011 roku zawodnik każdego roku zdobywał medale w swoich kategoriach wiekowych (Mistrzostwach Świata Juniorów i w Młodzieżowych), jak też od dwóch lat zajmuje siódme miejsce w imprezie głównej w kategorii seniorów.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- 13-15.07. – *Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
9 miejsce na 27 startujących osad

Start polskiego skifisty w Glasgow był drugim w tym roku po Pucharze Świata w Lucernie. Podczas zgrupowania w Wałczu poprzedzającego wyjazd na Mistrzostwa Europy Natan poprawił elementy techniczne wiosłowania, a rezultaty osiągnięte na treningach napawały optymizmem i dawały nadzieję na dobry rezultat.

Polak w Mistrzostwach Europy w Glasgow wystartował trzykrotnie; w przedbiegu, w półfinale i w finale A.

Rozstawiony przed pierwszym wyścigiem trafił między innymi na bardzo doświadczonego i mocnego Litwina Mindaugasa Griskonisa. Dwóch pierwszych wioślarzy zdobywało bezpośredni awans do półfinału. Nasz skifista rozpoczął wyścig mocno, ustępując jednak nieznacznie na pierwszym pomiarze czasu Litwinowi i Bułgarowi. Na drugiej pięćsetce Polak agresywnie zaatakował, prezentując dobrą technicznie i dynamiczną jazdę wysuwając się na prowadzenie i utrzymując je do ok. 1300m. Jednak kontratak Litwina był natychmiastowy. Polak nieznacznie zwolnił oddając prowadzenie w wyścigu faworytowi regat, zadawalając się pewną drugą pozycją. Taka kolejność utrzymała się już do mety. Należy dodać, że w połowie dystansu nasz skifista miał najszybszy czas ze wszystkich przedbiegów, na 1500m. drugi, natomiast na mecie siódmy.

Losowanie półfinałów wydawało się łaskawe, Polak trafił na Szwajcara Roeoesli, Rosjanina Ryabceva, Białorusina Dzianis, Szweda Bakeus, a także Bułgara Vasilieva, przeciwko któremu startował już z powodzeniem w przedbiegu. Wszystko wskazywało na to, że pierwszych czterech zawodników rozstrzygnie pomiędzy sobą awans do finału A. Polski skifista rozpoczął bardzo apatycznie zajmując na pierwszym pomiarze czasu dopiero czwarte miejsce wprawdzie z niedużą stratą 1,51 sek. do prowadzącego Białorusina. Na drugiej kwarcie nasz zawodnik wysunął się na trzecie, premiowane miejsce, tracąc je jednak na trzeciej pięćsetce na korzyść Rosjanina. Na pomiarze czasu różnica do prowadzącego

Białorusina wynosiła już 3,41sek. Polak czekał jeszcze 150m. i rozpoczął dramatyczny finisz przełamując na ostatnich metrach słabnącego Białorusina i awansując do finału A. Był to jednak niezbyt udany bieg naszego wioślarza. Sam awans do Finału A był niewątpliwym sukcesem, jednak zawodnik mający aspiracje walczyć o medale na głównych imprezach nie powinien zostawiać awansu łutowi szczęścia. Uzyskany rezultat był szóstym czasem wśród awansujących do finału A.

W finale nasz zawodnik miał za zadanie zrehabilitować się za nieudany wyścig półfinałowy i powalczyć o medal. Tak się w rzeczywistości stało, od pierwszych pociągnięć można było obserwować całkiem inaczej usposobionego naszego zawodnika, niż w półfinale. Polski skiffista od początku uplasował się w czołówce wyścigu zajmując na pierwszym pomiarze czasu drugą pozycję za świetnie tego dnia dysponowanym Serbem. Chwilę później wysunął się na prowadzenie utrzymując do ok. 1300m. Przed trzecim pomiarem czasu nasz wioślarz został wyprzedzony przez Litwina i Norwega utrzymując nieznaczną przewagę nad Serbem i Szwajcarem. Sytuacja zmieniła, kiedy przeciwnicy rozpoczęli finisz po minięciu 1500m. Polak czekał z rozpoczęciem finiszu i utracił medalową pozycję pozwalając wyprzedzić się Szwajcarowi i Serbowi. Być może był już bardzo zmęczony, albo ufał w rozwinięcie wysokiej prędkości na ostatnich metrach, jak dzień wcześniej w półfinale. Na trzysta metrów przed metą nasz zawodnik zrównał się prędkościami z zawodnikami będącymi przed nim zaczynając stopniowo odrabiać straty. Na ostatnich metrach udało się minimalnie wyprzedzić Serba, a do medalu zabrakło jednak półtora sekundy.

Natan Węgrzycki - Szymczyk zaprezentował się Mistrzostwach Europy w Glasgow bardzo dobrze, w ciągu dwóch tygodni od startu w trzecim Pucharze Świata w Lucernie nastąpił znaczny progres zarówno w technice wiosłowania, jak też poziomie wytrenowania. Cieszy to, że zawodnik jest w stanie prowadzić wyrównaną walkę z bardziej utytułowanymi przeciwnikami i zdecydowanie zbliżył się do czołówki światowej. Wyciągnięte wnioski odnośnie rozgrywania biegu i tempa torowego wydają się być korzystne dla efektu końcowego. Na minus niewątpliwie można zaliczyć nieudany start w półfinale. Być może zdecydował on o tym, że Polak nie wywalczył medalu, ponieważ pierwszy tor na którym startowała tego dnia był niekorzystny.

Zabrakło doświadczenia startowego i wiary w możliwy końcowy sukces. Natan Węgrzycki - Szymczyk jest zawodnikiem, który stopniowo przekonuje się o swoich możliwościach i musi wykorzystywać pojawiające się szanse.

VII. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M2x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Biskup Mateusz	1994	AZS AWFIS Gdańsk
Ziętarski Mirosław	1993	AZS UMK Energa Toruń

Trenerzy klubowi:

Piotr Buliński	– AZS AWFIS Gdańsk
Mariusz Szumański	– AZS UMK Energa Toruń

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Aleksander Wojciechowski, Robert Sycz

Prognoza miejsca:	1-3 miejsce
Zadanie wynikowe:	medal
Ostateczny wynik:	4 miejsce

Do Mistrzostw Europy w Glasgow w tej konkurencji zgłoszono 13 dwójek. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości startujących osad na wstępie rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy pierwsze osady bezpośrednio awansowały do półfinałów, a następnie jeden repasaż, z którego także trzy pierwsze czwórki uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinałową. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze załogi utworzyły stawkę finału A, walczących o medale, pozostali w finale B walczyli o miejsca 7-12.

Ubiegłorocznymi Mistrzami Świata w tej konkurencji zostali Nowozelandczycy przed Polakami, Włochami, Litwinami, Norwegami i Francuzami. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy także startowało trzynaście dwójek, a złoty medal zdobyli Włosi przed Polską, Szwajcarią, Niemcami, Bułgarią i Białorusią. Ze startujących w ubiegłym roku dwójek, w tym roku także zgłosili swoje osady w tej konkurencji Estończycy, Francuzi, Brytyjczycy, Niemcy, Włosi, Polacy, Rumuni i Szwajcarzy. Z tym, że tylko Polska osada wystąpiła w tym samym zestawieniu osobowym. Niemcy, Rumuni i Szwajcarzy zmienili połowę składów swoich osad, a pozostali zgłosili całkiem inne zestawy. W stosunku do ubiegłego roku na starcie zabrakło reprezentantów Białorusi, Litwy, Węgier, Bułgarii i Ukrainy. Doszli za to Belgowie, Holendrzy, Norwegowie, Grecy i Serbowie.

Polskę w tej konkurencji reprezentowali młodzi, ale doświadczeni już zawodnicy, którzy w ubiegłym sezonie zdobyli dwa tytuły wicemistrzowskie: Świata i Europy. Polacy wystartowali w Glasgow trzykrotnie; w przedbiegu, w półfinale i w finale A.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- 12-13.05. – *Regaty Międzynarodowe-Essen (Niemcy)*
2 miejsce w sobotę na 8 startujących osad
(osada M4x w składzie Biskup/Ziętarski/Wicenciak/Radosz)
1 miejsce w niedzielę na 14 startujących osad
(osada M4x w składzie Biskup/Ziętarski/Pośnik/Zawojcki)
- 1-3.06. – *Puchar Świata - Belgrad (Serbia)*
4 miejsce na 9 startujących osad
(osada M4x w składzie Biskup/Ziętarski/Czaja/Chabel)
- 22-24.06. – *Puchar Świata - Linz (Austria)*
8 miejsce na 13 startujących osad
- 13-15.07. – *Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
1 miejsce na 14 startujących osad

Polska osada w tym zestawieniu wystartowała w tym roku w dwóch edycjach Pucharu Świata, w Linz i w Lucernie. O ile start w Linz startowali niezbyt dobrze przygotowani technicznie, gdyż zawody odbywały się bezpośrednio po Mistrzostwach Polski, gdzie zawodnicy startowali w nietypowych dla siebie konkurencjach i po kilkudniowym treningu nie potrafili się „pozbiierać”. W Linz w przedbiegu ulegli Niemcom i Holendrom, w półfinale Szwajcarom, ponownie Niemcom i Włochom, przez co nie awansowali do finału A. Natomiast zawiedzeni takim obrotem sytuacji w finale B nie potrafili przeciwstawić się atakom Holendrów. W finałowym Pucharze Świata w Lucernie pokazali już swoją wartość, wygrywając w przedbiegu i w finale. Trzeba jednak dopowiedzieć, że na starcie zabrakło zwycięzców pierwszego Pucharu Świata – Litwinów i drugiego – Brytyjczyków oraz Włochów.

W przedbiegu Mistrzostw Europy, z którego do półfinału awans zdobywały trzy pierwsze osady nasi zawodnicy wygrali pewnie swój przedbieg z czwartym czasem eliminacji, prowadząc $\frac{3}{4}$ dystansu.

W półfinale stoczyli zaciętą na całej długości dystansu walkę z dwójką Brytyjczyków. O wyrównanej walce mogą świadczyć różnice pomiędzy tymi dwoma osadami na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu, co 500 metrów. Po 500 metrach 0,64 sek. na korzyść Wielkiej Brytanii, na półmetku 0,81 sek. na korzyść Polaków, po 1500 metrach 0,16 sek. także dla naszej osady i na mecie o 0,07 sek. wygrali Brytyjczycy. Tak, więc z drugiego miejsca i z drugim czasem awansowali do rozgrywki finałowej o medale.

Finałowa rozgrywka o medale tylko potwierdziła jak wyrównane osady spotkały się w tych regatach, a przy takim poziomie wystarczy chwila nieuwagi lub niewielki błąd taktyczny, który powoduje, że zamiast złotego medalu można nie mieć żadnego. Tak też było w tym przypadku. Polacy nieco spóźnili start i wyszli z niego na ostatnim miejscu. Wprawdzie po pierwszych 500 metrach znaleźli na czwartej pozycji ze stratą do prowadzących Francuzów 0,75 sek, ale musieli tego dokonać większym wydatkiem energetycznym od przeciwników. Na półmetku zajmowali już trzecią pozycję ze stratą 0,57 sek. do ciągle przewodzącej osady z Francji. Dopiero za półmetkiem tego wyścigu rozpoczęła się heroiczna walka, a na czele po kolei zmieniali się liderzy, którymi byli Brytyjczycy, Polacy, Rumuni, jednak przed samą linią mety na czoło powrócili Francuzi, którzy wyprzedzili o 0,50 sek. Rumunów, 0,63 sek. Brytyjczyków i niestety 1,12 sek. całkowicie zdezorientowanych i załamanych takim obrotem sprawy Polaków.

Trzeba jednak stwierdzić, że pomimo czwartego miejsca nasi zawodnicy potwierdzili bardzo wysoki poziom sportowy, który daje im miejsce w ścisłej czołówce dwójek podwójnych. W rozegraniu finału na swoją korzyść zabrakło dwójce rutyny i chłodnego podejścia do rozegrania taktycznego biegu. Zabrakło także skutecznej fazy startowej, a konieczność gonienia przeciwników skutkowałą brakiem sił i świeżości na finiszu.

VIII. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM2x

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Jankowski Miłosz	1990	AZS AWFIS Gdańsk
Kowalski Jerzy	1988	Gopło Kruszwica

Trenerzy klubowi:

Piotr Buliński	– AZS AWFIS Gdańsk
Kazimierz Naskręcki	– Gopło Kruszwica

Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

Prognoza miejsca:	3-6 miejsce
Zadanie wynikowe:	do czwartego miejsca
Ostateczny wynik:	5 miejsce

W tej konkurencji do Mistrzostw Europy w Glasgow zgłoszono siedemnaście dwójek. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości osad rozegrano trzy przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do półfinałów A/B. Następnie rozegrano dwa repasaże, z których po trzy pierwsze załogi uzupełniały dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostali walczyli w finale C o podział miejsc 13-17. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze osady awansowały do finału A – walczących o podział medali, a pozostali w finale B o podział miejsc 7-12. Mistrzami Świata w ubiegłym roku byli Francuzi przed Włochami, Chińczykami, Polakami, Belgami i Niemcami. Z tamtych osad do startu w Glasgow w identycznych zestawieniach osobowych przystąpili Włosi, Polacy i Belgowie oraz z jedną zmianą Francuzi. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w czeskich Racicach startowało 21 męskich dwójek wagi lekkiej, a złoty medal zdobyli także Francuzi przed Irlandczykami, Włochami, Polakami, Niemcami i Brytyjczykami. Irlandczycy, Włosi i Polacy wystartowali w tym roku w tych samych zestawieniach, a Francuzi w połowie zmienionym składzie. Niemców zabrakło w ogóle, natomiast Brytyjczycy wystawili całkiem inną osadę. W zeszłym roku podczas Mistrzostw Świata nasza załoga mężczyzn w tym składzie zajęła czwarte miejsce, do podium zabrakło tylko 0,4 sek, natomiast do drugiego miejsca 0,7 sek. Podobnie było w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy gdzie czwartym na mecie Polakom do podium zabrakło 0,16 sek, a do srebrnego medalu 0,46 sek.

Trzeba powiedzieć, że od czasu wycofania z programu Igrzysk Olimpijskich i Mistrzostw Świata drugiej konkurencji wagi lekkiej mężczyzn (czwórki bez sternika) niesamowicie podniósł się i wyrównał poziom dwójek podwójnych. Przy nieco słabszej dyspozycji zamiast walczyć o podział medali można nie awansować do finału A. Niestety nie zawsze nasi reprezentanci w tej konkurencji potrafią dobrze taktycznie rozgrywać swoje wyścigi, co jak widać powoduje zajęcie miejsca tuż poza podium.

Polacy z osadami czołwki startującej w Glasgow mają z czterema z nich ujemny stosunek bezpośredniej rywalizacji. Z Irlandczykami (1:3), Włochami (0:2), Norwegami (0:1) i Belgami (2:3), a z Duńczykami, Francuzami i Brytyjczykami ten stosunek mają remisowy.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- 1-3.06. – *Puchar Świata - Belgrad (Serbia)*
1miejsce na 19 startujących osad
- 22-24.06. – *Puchar Świata - Linz (Austria)*
5 miejsce na 21 startujących osad
- 13-15.07. – *Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
4 miejsce na 18 startujących osad

Polska osada w tej konkurencji w trakcie tegorocznych Mistrzostw Europy wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, półfinale i finale A.

W przedbiegu po startach tegorocznych w Pucharach Świata faworytem byli Włosi. Jednak niespodziewanie po starcie prowadzenie objęli Słowacy, ale po 500m wszystko wróciło do normy, czyli Włosi na prowadzeniu i za nimi Polacy. Stosunkowo niedaleko za prowadzącymi osadami byli Brytyjczycy, którzy mogli być groźni na finiszu. Do ostatnich metrów te trzy osady walczyły o zwycięstwo. Ostatecznie wygrali Włosi 0,71 sek. przed Polską i 1,94 sek. przed Brytyjczykami. Nasza dwójka uzyskała wprawdzie dopiero piąty rezultat wszystkich trzech przedbiegów, ale zapewniła sobie bezpośredni awans do fazy półfinałowej. Pozostałe startujące w tym wyścigu osady praktycznie nie liczyły się w walce.

W półfinale od startu na prowadzenie wyszła polska dwójka i przewodziła stawce ponad 1000 metrów. Jednak wszystkie pozostałe pięć osad płynęło za naszą osadą w odległości jednej długości łodzi. Przewaga nie była bezpieczna, tym bardziej, że Irlandczycy i Belgowie znani byli z bardzo skutecznego finisu. Za półmetkiem ta minimalna przewaga niebezpiecznie zaczęła się zmniejszać. Wprawdzie na ostatnich 500 metrach dwójki Austrii i Czech odpadły z walki o finał, natomiast pomiędzy pozostałymi osadami trwała walka do samego końca o trzy premiowane awansem miejsca. Ostatecznie wszystkie cztery osady wpadły na metę w bardzo małej odległości 1,35 sek, ale tym razem to polska dwójka wyprzedziła na mecie czwartych Brytyjczyków o 0,22 sek. i jako trzecia awansowała do finału. Nasi zawodnicy uzyskali łącznie dopiero szósty rezultat obu półfinałów, gdyż pierwszy z nich okazał się szybszy.

W wyścigu finałowym ton walce od początku dystansu zgodnie z przewidywaniami nadawały osady Norwegii, Włoch i Irlandii. Słabiej popłynęli Belgowie, a nasza osada podczas całego wyścigu niestety plasowała się na 6 – 5 pozycji. Polska dwójka wiosłowała „ciężko” w niskim tempie, jakby wyglądała na bardzo zmęczoną po wyczerpującym półfinale.

Ostatecznie wygrali Norwegowie przed Irlandią, Norwegią, Belgią i Polską. Polacy stracili do zwycięzców aż 7,19 sek, a do medalu zabrakło 4,72 sek. i musieli jeszcze desperacko walczyć o piątą pozycję z mało znanymi w czołówce Ukraińcami, których ostatecznie pokonali o 0,38 sek.

Łącznie w tych Mistrzostwach Europy nasza osada przejechała dobre dwa wyścigi eliminacyjne. Do późniejszych medalistów traciła niewiele. Przebieg eliminacji dawał nadzieję na walkę o medal, jednak porównanie czasów bezwzględnych wskazywało na ostateczne piąte – szóste miejsce. Niestety w wyścigu finałowym zabrakło siła w związku z tym efektywnego finisu i rzeczywiście ostatecznie nasza dwójka zajęła piąte miejsce.

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Mikołajczak Martyna	1991	Lotto Bydgoscia
Lemańczyk-Dobrzelał Krystyna	1995	AZS AWF Warszawa

Trenerzy klubowi:

Michał Kozłowski	– Lotto Bydgoscia
Adam Skwarski	– AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Jakub Urban

Prognoza miejsca:	5-7 miejsce
Zadanie wynikowe:	finał A
Ostateczny wynik:	6 miejsce

Do Mistrzostw Europy w Glasgow zgłoszono osiem dwójek podwójnych kobiet wagi otwartej. Przy tej ilości osad system eliminacji przewiduje rozegranie dwóch przedbiegów, z których zwycięzcy zdobywali awans bezpośredni do finału A. Następnie z jednego repasażu cztery pierwsze osady uzupełniły sześć-osadową stawkę finałową. Pozostałe dwie walczyły w finale B o miejsca 7-8.

Należy nadmienić, że Mistrzyniami Olimpijskimi w tej konkurencji zostały w Rio de Janeiro Polki Natalia Madaj z Magdaleną Fularczyk-Kozłowską. Natomiast Mistrzyniami Świata w ubiegłym roku Nowozelandki przed Amerykankami, Australijkami, Litwinkami, Chinkami i Francuzkami. W Glasgow z tamtych osad w tych samych składach wystartowały Litwinki i Francuzki. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy w czeskich Racicach wystartowało jedenaście dwójek, a złoty medal zdobyły Czeszki, przed Holenderkami, Włoszkami, Niemkami, Polkami (J.Leszczyńska-O.Michałkiewicz) i Norweżkami. W tegorocznych Mistrzostwach Europy Czeszki wystartowały w tym samym zestawieniu osobowym, a Holendrzy, Grecy i Szwajcarzy zmienili połowę składu w stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Europy.

W polskiej reprezentacji startowała w ty roku załoga powstała z zawodniczek rezerwowych do grupy czwórki podwójnej, która w ubiegłym roku zdobyła srebrny medal Mistrzostw Świata Seniorek. Złożona jest z zawodniczki wracającej po urlopie macierzyńskim – Krystyny Lemańczyk-Dobrzelał. Dwukrotnej Młodzieżowej Mistrzyni Świata w czwórce podwójnej oraz

Martyny Mikołajczak do zeszłego sezonu pływającej, jako zawodniczka wagi lekkiej (złoty medal Mistrzostw Europy w 2017 roku w dwójce podwójnej wagi lekkiej z W.Deresz), lecz z powodów zdrowotnych (problemy z tarczycą i trudności z utrzymaniem wagi) zdecydowała się kontynuować trening w grupie kobiet wagi otwartej. Osada w tym składzie startowała tylko dwukrotnie w rywalizacji międzynarodowej. W regatach międzynarodowych w Essen na początku sezonu startowego w pierwszym starcie tej osady po dość krótkim okresie treningowym podjęła rywalizację z załogami Niemieckimi, co dawało cię szansy, że gdy ich forma się ustabilizuje to będzie w stanie rywalizować z najlepszymi na świecie.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- *12-13.05. – Regaty Międzynarodowe-Essen (Niemcy)*
9 miejsce w sobotę na 17 startujących osad

7 miejsce w niedzielę na 15 startujących osad
- *22-24.06. – Puchar Świata - Linz (Austria)*
8 miejsce na 11 startujących osad

(osada w składzie Mikołajczak-Michałkiewicz)
- *13-15.07. – Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
8 miejsce na 13 startujących osad

W drugim starcie w dobrej dyspozycji, przy odpowiednim przygotowaniu, z zachowaniem pewnej rezerwy przed przygotowaniem do Mistrzostw Europy i w doborowej obsadzie załoga w finałowej edycji Pucharu Świata w Lucernie załoga zajęła obiecujące ósme miejsce, wpływając na linię mety o 0,3 sek. za ubiegłorocznymi mistrzyniami Europy Czeszkami. Nasza

dwójka podwójna przystąpiła startu w Mistrzostwach Europy po wstępnym okresie przygotowań do mistrzostw Świata i prezentowała dość wyrównany poziom sportowy, który wraz z biegiem przygotowań miał się podnosić.

W Mistrzostwach Europy w Glasgow polska dwójka wystartowała trzykrotnie; w przedbiegu, repasażu i w finale A.

W przedbiegu nasza osada trafiła do przedbiegu z utytułowaną osadą Holandii oraz Szwajcarii i Grecji. W tym biegu pewnie wygrały Holenderki, prowadząc od startu do mety. Polki przyplęły na drugiej pozycji, uzyskując przy tym niestety dopiero szósty rezultat obu przedbiegów. Drugi bieg eliminacyjny wygrała Litwa przed Francją, Czechami i Włoszkami.

W wyścigu repasażowym kolejno prowadziły Czeszki, a od 700 metrów Francuzki i one też w nim zwyciężyły. Nasze zawodniczki do półmetka płynęły na trzeciej pozycji, ale dalej ostro i skutecznie walczące Włoszki minęły zarówno Polki jak i Czeszki. Ostatecznie czwarte miejsce naszych zawodniczek także dawało im prawo startu w finałowej rozgrywce o medale. Dotychczas nasza osada pokonywała dystans 2000m w przedziale czasowym 7:05-7:10, co dawało szansę ścigania się na średnim europejskim poziomie. Nie było możliwości, aby z takim czasem myśleć o finale Mistrzostw Europy. Ucieszył, więc wszystkich fakt, że nasza osada zdołała przeskoczyć w niezbyt sprzyjających warunkach (duży akwen z nieostłoniętymi brzegami) kolejny próg poziomu sportowego zbliżając się do progu 7min, przekroczenie, którego otworzyłoby przed osadą możliwości ścigania się z najlepszymi na świecie.

Zadaniem osady w finale tej konkurencji było próba podjęcia walki z osadami Czech i Włoch, ponieważ te osady są na poziomie naszej dwójki. Jednak w finale okazało się, że mimo najszczerzych chęci i próby podjęcia walki, Polki od połowy dystansu przegrywały z wszystkimi pozostałymi osadami, a z upływem dystansu straty powiększyły się do 9,43 sek. w stosunku do zwycięskiej dwójki Francji i 2,13 sek. do przedostatnich Czeszek. Natomiast pierwsze cztery osady po ostrej walce minęły linię mety w przedziale 0,61 sek, a złoty medal niespodziewanie zdobyły Francuzki, przed Holenderkami, Litwinkami i Włoszkami.

Należy uznać, że w chwili obecnej szóste miejsce jest wykładnią poziomu przygotowań naszej osady i pozostaje liczyć na to, że część rywalizujących załóg do startu w Mistrzostwach Europy przygotowywała się intensywniej, co nie sprawdzi się w imprezie głównej sezonu, czyli Mistrzostwach Świata. Trzeba podkreślić, że jeżeli ta osada będzie dalej podchodzić do każdego treningu z takim profesjonalizmem i zaangażowaniem jak do tej pory to jej poziom powinien wyraźnie się podnieść i być może uda się przełamać kolejny próg czasowy, a tym samym będzie oscylować na granicy 6:55 lub niżej co pozwoli jej poważnie myśleć o finale Mistrzostw Świata.

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Wierzbowska Anna	1990	Lotto Bydgoscia
Sobieszek Monika	1995	AZS AWF Kraków

Trener klubowy:

Michał Kozłowski - Lotto Bydgoscia
Iwona Wójcik-Pietruszka - AZS AWF Kraków

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Michał Kozłowski

Prognoza miejsca: 6-8 miejsce
Zadanie wynikowe: do 7 miejsca
Ostateczny wynik: 7 miejsce

W tej konkurencji do rywalizacji przystąpiło dziewięć dwójek. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA rozegrano dwa przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do finału A. Następnie rozegrano jeden repasaż, z którego dwie pierwsze załogi uzupełniały sześć-osadową stawkę finału A – walczących o medale. Pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-9.

Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Sarasocie zdobyły Nowozelandki przed Amerykankami, Dunkami, Brytyjkami, Hiszpankami i Niemkami i żadna z tych osad nie wystartowała w Glasgow. Natomiast w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy wystartowało siedem osad i złoty medal zdobyły Rumunki przed Dunkami, Brytyjkami, Włoszkami, Francuzkami i Hiszpankami. Z tych osad na starcie tegorocznych Mistrzostw Europy w Glasgow pojawiły się Rumunki w połowie zmienionym zestawieniu osobowym oraz Francuzki, Brytyjki, Włoszki w całkiem innych składach.

W polskiej reprezentacji wystartowała dwójka bez sterniczki powstała z dwóch rezerwowych zawodniczek w wioślach długich, które w tym zestawieniu wystartowały w regatach międzynarodowych w Essen i w trzecim Pucharze Świata w Lucernie. Polki ze startu na start wykazywały lepszą dyspozycję i gotowość startową zmniejszając dystans do rywalek. Trzeba podkreślić, że jest to osada stale podnosząca swój poziom zaawansowania technicznego, co bezpośrednio wpływa na coraz lepsze prędkości, a każdy dodatkowy start

międzynarodowy i podejmowana rywalizacja przyczynia się do ukształtowania osady na najwyższym poziomie międzynarodowym z możliwościami ścigania się o finały Pucharów Świata.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- 12-13.05. – *Regaty Międzynarodowe-Essen (Niemcy)*
2 miejsce w sobotę na 6 startujących osad
1 miejsce w niedzielę na 6 startujących osad
- 1-3.06. – *Puchar Świata - Belgrad (Serbia)*
7 miejsce na 14 startujących osad
(osada W2- w składzie Wierzbowska A./Wierzbowska M.)
6 miejsce na 9 startujących osad
(osada W4- w składzie Sobieszek/Michałkiewicz/Dittmann/Chabel)
- 22-24.06. – *Puchar Świata - Linz (Austria)*
12 miejsce na 12 startujących osad
(osada W4- w składzie Wierzbowska A./Wierzbowska M./Chabel/Dittmann)
- 13-15.07. – *Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
9 miejsce na 11 startujących osad

Załoga dwójki bez sterniczki została powołana na Mistrzostwa Europy po cyklu Pucharów Świata i selekcji do czwórki bez sterniczki. Są to zawodniczki, które nie zakwalifikowały się do czwórki. Jednak ta osada jest tak samo szkolona i przygotowywana głównie do kwalifikacji olimpijskich w przyszłym roku. Anna Wierzbowska jest zawodniczką bardziej doświadczoną, natomiast Monika Sobieszek jest młodsza i były to dla niej pierwsze Mistrzostwa Europy

Seniorów. Wcześniej startowała tylko na Młodzieżowych Mistrzostwach Europy. Pomimo młodego wieku zawodniczka bardzo szybko się rozwija i prezentuje poziom sportowy podobny do pozostałej części grupy.

Polska dwójka bez sterniczki wystartowała w Glasgow trzykrotnie; w przedbiegu, repasażu i w finale B.

W przedbiegu Polki trafiły na dwie najmocniejsze osady tych mistrzostw. O awansie do finału z dwóch pierwszych miejsc nie było mowy, ale warto było wygrać chociażby ze względów psychologicznych z Węgierkami. Niestety nasza osada zajęła w tym biegu ostatnie miejsce i dla zawodniczek nie był to wyścig udany, a wręcz najgorszy w tych zawodach w ich wykonaniu. Polki od startu do mety płynęły na ostatnim – piątym miejscu i myślały już o zbliżającym się repasażu na drugi dzień. Nie warto było eksploatować organizmu na 100%, jednak z osadą Węgierską nie powinny przegrać. Na mecie pomimo tego uzyskały ósmy czas obu przedbiegów. W repasażu nasze zawodniczki miały za zadanie zdecydowanie zacząć swój bieg i od początku walczyć o jedno z dwóch miejsc premiowanych awansem do finału. Nasza dwójka bez sterniczki jest załogą, która jeszcze nie dysponuje skutecznym finiszem, ponieważ jest sporo błędów i nierówności. Niestety zawodniczki od startu do mety płynęły na trzecim miejscu, a do finału awansowały tylko dwie pierwsze osady. Polkom zabrakło stosunkowo niedużo, bo 1,72 sekundy. Był to dużo lepszy wyścig od pierwszego na tych zawodach. Trzeba zaznaczyć, że dla tych zawodniczek były to pierwsze wspólne starty na zawodach takiej rangi.

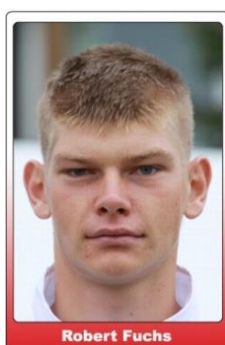

W finale B zadaniem dla naszej osady było przewodzenie stawce od początku wyścigu i ostateczne zwycięstwo. Zawodniczki w pełni zrealizowały te założenia i był to ich najlepszy bieg w tych mistrzostwach. Pokonały Węgry i Serbki, udowadniając, że przedbieg w ich wykonaniu był zdecydowanie nieudany. Tym samym można z optymizmem patrzeć na przyszłość tej osady. Konkurencję ostatecznie wygrały Rumunki przed Holenderkami i Włoszkami.

Nasze zawodniczki pomimo dużej ilości błędów technicznych potrafiły przenieść na wyścigi regatowe napędzanie łodzi szkolone na treningach. Dobrą też stroną tej osady jest siła rozwijana przez wiosło w wodzie, natomiast brakuje ekonomiki wiosłowania, występują problemy z równowagą oraz brak rozluźnienia w czasie podjazdu. Należy zauważyć, że zawodniczki pływają dopiero dwa miesiące razem i to z przerwami na starty w czwórce, gdzie jest trochę inny rytm i charakterystyka wiosłowania. Dwójka na pewno pokazała charakter i serce do walki w torze, natomiast czeka ją jeszcze dużo pracy nad techniką wiosłowania przez kolejne miesiące, a ostateczną oceną możliwości tej osady będą kwalifikacje olimpijskie w 2019 roku.

XI. ÓSEMKA MEŹCZYŹN**M8+**

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Burda Mikołaj	1982	Lotto Bydgoscia
Schodowski Zbigniew	1987	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Brzeziński Marcin	1984	WTW Warszawa
Wilangowski Mateusz	1991	Wisła Grudziądz
Fuchs Robert	1991	AZS UMK Energa Toruń
Szapkowski Michał	1989	Zawisza Bydgoszcz
Ablewski Ryszard	1990	Lotto Bydgoscia
Juszczak Piotr	1988	Zawisza Bydgoszcz
Ster. Trojanowski Daniel	1982	Zawisza Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

Marian Drażdżewski	– Lotto Bydgoscia
Piotr Basta	– AZS AWF Gorzów Wlkp.
Michał Jeżewski	– WTW Warszawa
Krzysztof Zieliński	– Wisła Grudziądz
Mariusz Szumański	– AZS UMK Toruń
Michał Plewiński	– Zawisza Bydgoszcz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

Prognoza miejsca:	5-6 miejsce
Zadanie wynikowe:	do 5 miejsca
Ostateczny wynik:	7 miejsce

Do Mistrzostw Europy w Glasgow zgłoszono siedem ósemek. Przy tej ilości osad system eliminacji przewiduje rozegranie dwóch przedbiegów, z których zwycięzcy zdobywali awans bezpośredni do finału A. Następnie z jednego repasażu cztery pierwsze osady uzupełniły sześć-osadową stawkę finałową. Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata w Sarasocie zdobyli Niemcy przed USA, Włochami, Holendrami, Rumunami i Nową Zelandią. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy startowało dziewięć ósemek i złoty medal także zdobyli Niemcy przed Polakami, Holendrami, Rosjanami, Brytyjczykami i Rumunami. W finale B w ubiegłym roku wygrali Ukraińcy przed Włochami i Białorusinami. W tamtych osad w tym roku bez żadnych zmian osobowych w swoim składzie wystartowali jedynie Niemcy. Jeden zawodnik zmienił się w polskiej ósemce, dwóch zawodników we włoskiej i rumuńskiej, pięciu w brytyjskiej, sześciu w holenderskiej i aż siedmiu w rosyjskiej. Ze startujących w ubiegłym roku ósemek, w tym roku na starcie zabrakło osad Białorusi i Ukrainy.

Polska ósemka jest srebrnym medalistą Mistrzostw Europy Seniorów z 2017 r. Niestety w tym roku osiąga wyniki zdecydowanie poniżej oczekiwań. Trudno nawet powiedzieć co jest tego główną przyczyną. Być może to skutek rozbieżności interesów poszczególnych zawodników, a być może słabsza determinacja starszych zawodników. Jeszcze kilka lat temu mieliśmy w tej konkurencji osadę o jednej z najniższych średnich wieku, a obecnie o jednej z najwyższych. Spośród ósemek startujących w tegorocznych Mistrzostwach Europy w tym sezonie Polacy wygrali tylko z Rosjanami.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- *12-13.05. – Regaty Międzynarodowe-Essen (Niemcy)*
3 miejsce w sobotę na 6 startujących osad
(osada w składzie Sobieraj/Schodowski/Dominiczak/Wilangowski/Fuchs/
Pawłowski/Modrzyński/Posytajka)
2 miejsce w niedzielę na 8 startujących osad
(osada w składzie Schodowski/Wilangowski/Fuchs/Burda/Ablewski/
Szpakowski/Juszczak/Modrzyński)
- *1-3.06. – Puchar Świata - Belgrad (Serbia)*
4 miejsce na 6 startujących osad
(osada w składzie Schodowski/Wilangowski/Fuchs/Burda/Ablewski/
Szpakowski/Juszczak/Modrzyński)
- *22-24.06. – Puchar Świata - Linz (Austria)*
8 miejsce na 8 startujących osad
(osada w składzie Posytajka/Dominiczak/Sobieraj/Modrzyński/Brzeziński/
Fuchs/Schodowski/Wilangowski)
- *13-15.07. – Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
8 miejsce na 9 startujących osad
(osada w składzie Burda/Brzeziński/Schodowski/Ablewski/Wilangowski/
Fuchs/Szpakowski/Juszczak)

W Glasgow polska ósemka wystartowała dwukrotnie; w przedbiegu i w repasażu i dwukrotnie zajęła ostatnie miejsce.

W przedbiegu z udziałem naszej ósemki od startu do mety prowadzili Holendrzy. Polacy do półmetka próbowali walczyć z Brytyjczykami, ulegając im po 500 metrach 0,64 sek, na półmetku 1,03 sek, ale już po 1500 metrach 3,88 sek, a na mecie 3,08 sek. Na równi z Polakami płynęli Rosjanie, którzy przez ponad ¾ dystansu minimalnie im ulegali kolejno o 0,5 – 0,08 – 0,66 sek, aby na mecie być przed nimi o 0,9 sek. Nasza osada uzyskała wprawdzie szósty czas obu wyścigów eliminacyjnych, ale chyba tylko dlatego, że Włosi w drugim przedbiegu z założenia od startu nie angażowali się całkowicie w walkę z Mistrzami Świata – Niemcami o awans bezpośredni z przedbiegu do finału, czekając na swoje szanse w repasażu.

W repasażu pięć osad rywalizowało o cztery miejsca premiowane awansem do finału. Od startu do mety w tym wyścigu prowadzili Rumuni. Na drugim miejscu także od startu do mety płynęli Brytyjczycy. Natomiast o trzecie i czwarte miejsce walczyły przez 1200 metrów trzy pozostałe osady, a dalej już tylko dwie bez większego udziału Polaków. Niestety Polska ósemka zajęła ostatnie miejsce i nie awansowała do finału A, a tym samym zakończyła udział w Mistrzostwach Europy na ostatnim - siódmym miejscu.

Na treningach osada prezentowała się o wiele barwniej niż na mistrzostwach. Przejazdy kontrolne na zgrupowaniu w Wałczu, wspólne z czwórką podwójną wypadły obiecująco, zaś międzyczasy z przejazdu regatowego nie zbliżyły się do przejazdów kontrolnych. Osada, która cztery lata temu zdobyła historyczny, bo pierwszy, medal Mistrzostw Świata, zdobywała medale Mistrzostw Europy i co się nagle takiego stało. Oczywiście można tylko domniemać. Może należało starszym zawodnikom dać szansę startu od czasu do czasu w mniejszych osadach, żeby trochę od ósemki i od siebie odpoczęły, a do ósemki wsadzać nowych – młodszych zawodników. Być może ósemka chwilowo straciłaby na swoim poziomie, ale istniałaby po czasie większa grupa zawodników na podobnym poziomie. Po zeszłorocznym sezonie i dodatkowej selekcji przed Mistrzostwami atmosfera w osadzie wyraźnie się popsuła. Zawodnicy zaczęli wypominać sobie ustawianie wyścigów selekcyjnych, przez co spadło wzajemne zaufanie do siebie i do wspólnego wysiłku. Na Mistrzostwach Europy w Glasgow trener postawił na doświadczony zestaw zawodników. W stosunku do ubiegłorocznych Mistrzostw Europy, gdzie nasza ósemka zdobyła srebrny medal nastąpiła tylko jedna zmiana. Bartosza Modrzyńskiego zastąpił Piotr Juszcak. Poza tym nawet ustawienie zawodników w łodzi było identyczne. To była świadoma decyzja trenera, żeby osada wystąpiła w „starym” składzie i sama się obroniła dobrym występem, a dwóch młodych zawodników przygotowywała się dalej poprzez start w dwójce bez sternika w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata i Mistrzostwach Europy Seniorów i Młodzieżowych. Świadomie w zaistniałej sytuacji braku wzajemnego zaufania u zawodników trener nie chciał mieszać składu, aby nie obciążano słabszymi występami młodych zawodników.

Nazwisko i imię	Rok ur.	Klub
Modrzyński Bartosz	1996	BTW Bydgoszcz
Posyłajka Łukasz	1996	AZS Szczecin

Trenerzy klubowi:

Marcin Badziągowski	– BTW Bydgoszcz
Piotr Kula	– AZS Szczecin

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

Prognoza miejsca:	10 – 15 miejsce
Zadanie wynikowe:	do 12 miejsca
Ostateczny wynik:	13 miejsce

W Mistrzostwach Europy w Glasgow wystartowało 16 dwójek bez sternika. Zgodnie z systemem kwalifikacyjnym Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przy tej ilości osad rozegrano trzy przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady zdobywały bezpośredni awans do półfinałów A/B. Następnie rozegrano dwa repasaże, z których po trzy pierwsze załogi uzupełniały dwunastoosadową stawkę półfinałową. Pozostali walczyli w finale C o podział miejsc 13-17. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze osady awansowały do finału A – walczących o podział medali, a pozostali w finale B o podział miejsc 7-12. Złoty medal w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata zdobyli Włosi przed Chorwatami, Nową Zelandią, Francuzami, Brytyjczykami i Serbią. Z tamtych osad w Glasgow w takim samym składzie wystąpili Chorwaci, Francuzi i Serbowie. W połowie skład zmienili włosi, a całkiem nową osadę mieli Brytyjczycy. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy startowało 10 dwójek bez sternika. Mistrzami Europy zostali wtedy także Włosi przed Francuzami, Serbami, Czechami, Brytyjczykami i Holendrami. W finale B kolejno byli Białorusini, Hiszpanie, Węgrzy i Niemcy. W tegorocznych Mistrzostwach Europy z tamtych osad wystartowali Francuzi, Serbowie, Białorusini i Węgrzy w tych samych zestawieniach osobowych. Włosi i Brytyjczycy zmienili połowę swojego składu osobowego osady, a Czesi, Holendrzy, i Niemcy zgłosili całkiem nowe dwójki.

Polska dwójka bez sternika była w tym momencie osadą rezerwową do reprezentacyjnej ósemki. Bartosz Modrzyński cały poprzedni sezon pływał w pierwszej ósemce i był z nią srebrnym medalistą ubiegłorocznych Mistrzostw Europy. Zawodnicy bezpośrednio przed Mistrzostwami Europy wystartowali jeszcze w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata gdzie zajęli dziewiąte miejsce.

Tegoroczne starty międzynarodowe:

- 1-3.06. – *Puchar Świata - Belgrad (Serbia)*
14 miejsce na 19 startujących osad
(osada M4- w składzie Posyłajka/Brzeziński/Sobieraj/Pawłowski)
4 miejsce na 6 startujących osad (start B. Modrzyńskiego w M8+)
- 22-24.06. – *Puchar Świata - Linz (Austria)*
8 miejsce na 8 startujących osad
(start obu zawodników w M8+)
- 13-15.07. – *Puchar Świata - Lucerna (Szwajcaria)*
19 miejsce na 28 startujących osad
- 25-29.07. – *Młodzieżowe Mistrzostwa Świata – Poznań*
9 miejsce na 19 startujących osad

Polska dwójka wystartowała w Glasgow trzykrotnie; w przedbiegu, w repasażu i w finale C.

W przedbiegu osada zajęła V miejsce – ostatnie z jedenastym czasem wszystkich trzech przedbiegów. W tym wyścigu nasza dwójka ambitnie rozpoczęła i po 500 metrach płynęła na drugiej pozycji 0,97 sek. za prowadzącymi w tym momencie Holendrami. Jeszcze na półmetku

byli w stawce walczących o dwa premiowane awansem miejsca. Byli wprawdzie trzeci, ale do drugiej pozycji tracili tylko 1,04 sek. Niestety już można było zaobserwować, że nasi zawodnicy płyną coraz wolniej. Mieli najślabszy czas drugiej pięćsetki i straty do czołówki walczącej o awans systematycznie się powiększały, a na ostatnim odcinku całkowicie nie wytrzymali trudów tego wyścigu, przegrywając 14,87 sek. do pierwszych na mecie Białorusinów. Do ewentualnego awansu bezpośredniego do fazy półfinałowej zabrakło Polakom 9,14 sek.

W repasażu w walce o półfinał polska dwójka od startu do mety zajmowała czwarte, nie dające awansu do półfinałów miejsce. Do ostatniej awansującej dwójki z trzeciej pozycji tracili na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu: 0,60 – 1,14 – 1,91 i 0,63 sek. Analizując te straty trzeba przyznać, że nasi zawodnicy walczyli ambitnie o awans, ale przeciwnicy jeszcze tym razem okazali się lepsi. Jednak rezultat uzyskany przez polską dwójkę na mecie był dopiero ósmym w porównaniu obu wyścigów repasażowych.

W finale C osada rywalizowała z osadami Austrii, Węgier i Danii o trzynaste miejsce. Wygrała ten wyścig, tocząc przez cały dystans zaciekle walkę z austriackimi braćmi Querfeld. Obraz walki niech oddadzą różnice czasu rejestrowane co 500 metrów. 0,29 sek. na korzyść polskiej dwójki po 500 m, 0,39 sek. dla Austriaków na półmetku, 0,60 sek. po 1500 m. i 1,80 sek. na mecie na korzyść naszej osady.

Zawodnikom całkowicie nie udał się występ w przedbiegu, ale pomimo braku awansu pozostałe dwa wyścigi należy ocenić pozytywnie pod względem techniki wiosłowania i rytmu wiosłowania, natomiast Mistrzostwa Europy były trzecim występem tych zawodników w imprezie seniorskiej po Pucharze Świata w Lucernie, Młodzieżowych Mistrzostwach Świata i wyraźnie daje się zaobserwować, że przede wszystkim w osadzie brakuje mocy. Należy upatrywać poprawy wyników poprzez poprawę parametrów fizjologicznych i dalsze wspólne wiosłowanie.

Występ osady w Mistrzostwach Europy w Glasgow należy rozpatrywać w kontekście zbierania doświadczeń na kolejne starty, bo osada jest „przyszłościowa”.